

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

28. května 2010

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
I <i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>		
STANOVISKA		
Rada		
2010/C 138/01	Stanoviska Rady k aktualizovanému konvergenčnímu programu České republiky na období 2009–2012	1
2010/C 138/02	Stanovisko Rady k aktualizovanému konvergenčnímu programu Dánska na období 2009–2015	6
2010/C 138/03	Stanovisko Rady k aktualizovanému programu stability Finska na období 2009–2013	11
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Evropská komise		
2010/C 138/04	Směnné kurzy vůči euru	15

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 138/05	Sdělení Komise – Doplnkové pokyny k vertikálním omezením v dohodách o prodeji a opravách motorových vozidel a distribuci náhradních dílů pro motorová vozidla ⁽¹⁾	16

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2010/C 138/06	Souhrnné údaje sdělené členskými státy o státní podpoře poskytnuté podle nařízení Komise (ES) č. 736/2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh ⁽¹⁾	28
2010/C 138/07	Výňatek z rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení vůči instituci Banco Privado Português, S.A. podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (<i>Zveřejněné stanoveno v článku 13 uvedené směrnice a v článku 21 nařízení vlády č. 199/2006 ze dne 25. října 2006</i>)	29

V Oznámení

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Evropská komise

2010/C 138/08	Výzva k předkládání návrhů – EACEA/14/10 – Program spolupráce se zeměmi, nástroje pro spolupráci s průmyslovými zeměmi (ICI) v oblasti vzdělávání – Spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborné přípravy mezi Evropskou unií a Austrálií a Evropskou unií a Korejskou republikou – Výzva k předkládání návrhů 2010 ohledně společných projektů mobility a projektů společných vysokoškolských titulů	30
---------------	--	----

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2010/C 138/09	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	33
2010/C 138/10	Oznámení zveřejněné podle čl. 27 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ve věci COMP/39.398 – Visa MIF ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

RADA

STANOVISKA RADY

k aktualizovanému konvergenčnímu programu České republiky na období 2009–2012

(2010/C 138/01)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na doporučení Komise,

po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem,

VYDALA TOTO STANOVISKO:

(1) Dne 26. dubna 2010 Rada projednala aktualizovaný konvergenční program České republiky na období 2009–2012.

(2) Na české hospodářství měla silný dopad světová krize. Podle aktualizovaného konvergenčního programu reálný HDP po třiletém období růstu přesahujícího 6 % vzrostl v roce 2008 o pouhých 2,5 % a v roce 2009 poklesl o 4 %. Ekonomika byla zasažena především prostřednictvím obchodu, ale také vlivem faktoru důvěry, zpřísnění úvěrových podmínek a zmenšujícího se přílivu zahraničních investic. České orgány na krizi reagovaly s rozhodností.

Česká národní banka snížila svou klíčovou měnově politickou úrokovou sazbu z 3,75 % v polovině roku 2008 na současné 1 % a vláda v roce 2009 v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy připravila a provedla rozsáhlý soubor fiskálních stimulačních opatření v hodnotě 2,2 % HDP. Česká koruna mezi polovinou července 2008 a polovinou února 2009 oslabila vůči euru přibližně o jednu pětinu (přičemž do poloviny února 2010 následně posílila zhruba o 14 %). V současném období bezprostředně následujícím po krizi se české hospodářství nevyznačuje významnou makroekonomickou zranitelností. Hlavním úkolem je snížit na udržitelnou úroveň vysoký strukturální schodek veřejných financí, který se pro rok 2009 odhaduje přibližně na 6 % HDP. Kromě toho je také důležité zajistit, aby se trh práce rychle přizpůsobil zhoršení hospodářské situace a aby bylo dosaženo pokroku směrem k trvalé konvergenci. S ohledem na schodek plánovaný na rok 2009 Rada dne 2. prosince 2009 rozhodla o existenci nadměrného schodku a vydala doporučení snížit tento schodek pod hranici 3 % HDP do roku 2013.

(3) Ačkoliv velká část zaznamenaného poklesu skutečného HDP je v souvislosti s krizí cyklická, negativně ovlivněna byla také úroveň potenciálního produktu. Kromě toho může krize prostřednictvím nižších investic, horší dostupnosti úvěrů a rostoucí strukturální nezaměstnanosti rovněž ovlivnit potenciální růst ve střednědobém výhledu. Dopad hospodářské krize navíc posiluje negativní účinky stárnutí obyvatelstva na potenciální produkt a udržitelnost veřejných financí. V této situaci bude velmi důležité urychlit tempo strukturálních reforem s cílem podpořit potenciální růst. Konkrétně je v případě České republiky důležité provést reformy zaměřené na zvýšení produktivity (posílení výzkumu, vývoje a inovací, podnikatelského prostředí a hospodářské soutěže), jakož i na zvýšení nabídky práce a kvalifikační úrovně.

(4) Makroekonomický scénář, ze kterého program vychází, obsahuje projekce, podle nichž růst reálného HDP dosáhne 1,3 % v roce 2010, 2,6 % v roce 2011 a 3,8 % v roce

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1. Dokumenty, na něž se v tomto textu odkazuje, lze nalézt na této internetové adrese: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_cs.htm

2012. Na základě údajů, které jsou v současné době k dispozici, se zdá, že tento scénář je realistický do roku 2011, přičemž je také slučitelný s předpoklady, jež se týkají měnové oblasti a směnného kurzu.

Projekce růstu reálného HDP pro rok 2012 obsažená v programu, která předpokládá zvýšení růstu na úroveň značně převyšující jeho potenciál, se jeví jako poněkud optimistická. U inflace se očekává, že mírně vzroste v roce 2010, především vinou zvýšení nepřímých daní, a že zůstane mírná po celé programové období. Program předpokládá další zhoršení situace na trhu práce v roce 2010. Projekce vztahující se k inflaci a trhu práce se celkově zdají být realistické a v souladu s projekcemi růstu reálného HDP.

- (5) Program odhaduje schodek veřejných financí v roce 2009 na 6,6 % HDP. Výrazné zhoršení oproti schodku ve výši 2,1 % HDP v roce 2008 odráží do velké míry dopad krize na veřejné finance, ale bylo způsobeno také významnými stimulačními opatřeními ve výši 2,2 % HDP v roce 2009, která vláda přijala v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy. K hlavním opatřením patřilo snížení příspěvků na sociální zabezpečení, zvýšení investic do veřejné infrastruktury a finanční podpora pro podniky a zaměstnanost. Za pozornost stojí skutečnost, že veřejné výdaje se v roce 2009 zvýšily méně, než bylo plánováno v předchozí aktualizaci konvergenčního programu. Strukturální saldo (tj. cyklicky očištěné saldo bez vlivu jednorázových a jiných dočasných opatření vypočítané podle společně dohodnuté metodiky na základě údajů uvedených v programu) se v roce 2009 zhoršilo přibližně o 2 procentní body HDP. Podle programu české orgány plánují konsolidaci s důrazem na začátek období, která bude zahájena v roce 2010, což je vzhledem k velkému strukturálnímu schodku České republiky a vzhledem ke zlepšení hospodářských podmínek, jež vyplývá z projekcí, v souladu se strategií ústupu od fiskální angažovanosti prosazovanou Radou.
- (6) Podle projekcí programu bude schodek veřejných financí v roce 2010 činit 5,3 % HDP. To by znamenalo zlepšení strukturálního salda o 2 procentní body HDP, tedy více než doporučila Rada v prosinci 2009 – doporučení znělo dosáhnout v období 2010–2013 průměrného ročního strukturálního úsilí ve výši 1 procenta HDP. V roce 2010 bude konsolidace založena na zvýšení poměru příjmů k HDP o 1,5 procentního bodu HDP.
- K opatřením, o něž se bude toto zvýšení opírat, patří zvýšení DPH, spotřebních daní a daní z nemovitostí (přibližně 0,8 % HDP). Dále se na něm bude podílet také včasné zrušení dočasného snížení příspěvků na sociální zabezpečení a zvýšení stropů pro odvody na sociální zabezpečení. Opatření na straně výdajů zahrnují snížení sociálních dávek vyplácených během nemoci a mateřství (zhruba 0,1 % HDP) a nevyužití možností valorizace důchodů (kolem 0,2 % HDP).
- (7) Hlavním cílem střednědobé rozpočtové strategie je pokračovat v konsolidaci po roce 2010 a snížit schodek veřejných financí pod 3 % HDP do roku 2013 v souladu s prosincovým doporučením Rady. Podle programu bude schodek klesat z 5,3 % HDP v roce 2010 na 4,8 % HDP v roce 2011 a 4,2 % HDP v roce 2012. Navzdory očekávanému hospodářskému oživení by se tak zlepšování strukturálního salda ve srovnání s rokem 2010 značně zpomalilo a v období 2011–2012 by nepřekročilo 0,6 procentního bodu HDP. Většina korekce by byla provedena na straně výdajů. Program uvádí, že polovina snížení výdajů by se týkala provozních výdajů a druhá polovina mandatorních výdajů, ale neobsahuje dostatečné podrobnosti o tom, jak těchto snížení dosáhnout. Opatření na straně příjmů jsou malá, ale lépe konkretizovaná a zahrnují vyšší příspěvky na sociální zabezpečení a vyšší daň z příjmu fyzických osob. Pro rok 2013 program udává cílový schodek veřejných financí (3 % HDP), ale neobsahuje podrobnosti o způsobu, jak jej dosáhnout (včetně výchozích předpokladů růstu), a z toho důvodu není možné určit průměrné roční fiskální úsilí v období 2010–2013. Jak uvedly české orgány, střednědobým cílem České republiky je saldo veřejných financí ve výši – 1,0 % HDP ve strukturálním vyjádření. S ohledem na nejnovější projekce a úroveň dluhu odráží tento střednědobý cíl cíle paktu. Program však nepočítá s jeho dosažením v programovém období.
- (8) Výsledky rozpočtového hospodaření v roce 2010 mohou být poněkud nižší než projekce uvedené v programu. Vlivem potenciálně slabší soukromé spotřeby mohou být příjmy z DPH a spotřebních daní oproti očekávání mírně nižší.
- Na straně výdajů může dojít ke zvýšení kvůli tlaku na výdaje, který předchází parlamentním volbám. Pro pozdější roky existuje ohledně fiskálních cílů větší nejistota. Cíle v oblasti výdajů stanovené v současné aktualizaci pro roky 2011 a 2012 nejsou podloženy konkrétními opatřeními, takže jejich dosažení je nejisté, a projekce příjmů pro rok 2012 vycházejí z optimistického předpokladu růstu reálného HDP. Dále program neobsahuje žádné informace o tom, jak snížit schodek z 4,2 % HDP v roce 2012 na méně než 3 % HDP v roce 2013.
- (9) Hrubý veřejný dluh se odhaduje na 35 % HDP v roce 2009 oproti 30 % v roce předcházejícím. Poměr dluhu k HDP se za programové období podle projekcí zvýší o dalších 7 procentních bodů a dosáhne 42 % HDP v roce 2012, což bude způsobeno především schodky veřejných financí, které zůstanou poměrně vysoké. Vzhledem k zjištěným rizikům ohrožujícím rozpočtovou konsolidaci ve spojení s možností, že růst reálného HDP bude v roce 2012 méně příznivý, než program předpokládá, je pravděpodobné, že se poměr dluhu k HDP bude vyvíjet méně příznivě, než udávají projekce programu, a to zejména po roce 2010. Poměr veřejného dluhu k HDP však zůstane po celé programové období výrazně pod hranicí 60 % HDP.

(10) Střednědobé projekce dluhu do roku 2020, které předpokládají, že se tempo růstu HDP bude na hodnoty projektované před krizí vracet postupně a že se míra zdanění vrátí na úroveň před jejím vypuknutím, a které zohledňují předpokládané zvyšování výdajů souvisejících se stárnutím obyvatelstva, ukazují, že by rozpočtová strategie plánovaná v programu, pokud by byla naplněna v současné podobě a pokud by nedošlo k dalším změnám politiky, nebyla pro stabilizaci poměru dluhu k HDP do roku 2020 dostačující.

(11) Dlouhodobý rozpočtový dopad stárnutí obyvatelstva se pohybuje zřetelně nad průměrem EU, především v důsledku poměrně vysokého nárůstu poměru výdajů na důchody k HDP v příštích desetiletích. Rozpočtová pozice v roce 2009 odhadovaná v programu dále zesiluje rozpočtový dopad stárnutí obyvatelstva na mezeru udržitelnosti.

Ke snížení rizik pro udržitelnost veřejných financí, která byla ve zprávě Komise o udržitelnosti z roku 2009 vyhodnocena jako vysoká, by přispělo dosažení primárních přebytků ve střednědobém horizontu a provedení reforem důchodového systému a zdravotnictví směřujících k omezení budoucího růstu příslušných výdajů. V lednu 2010 byl pod záštitou ministerstva financí a ministerstva práce a sociálních věcí vytvořen Poradní expertní sbor, který má za cíl vypracovat návrhy na možné cesty v reformě důchodového systému. Tyto návrhy budou hotovy do konce května 2010 a předány nové vládě.

(12) Pokud jde o rozpočtové postupy, příprava rozpočtu probíhá dosti decentralizovaně, ale současně se neřídí přísnými fiskálními pravidly. V roce 2004 Česká republika zavedla střednědobý rozpočtový rámec, který pro státní rozpočet stanoví stropy nominálních výdajů na tříleté období. Dosavadní zkušenosti ovšem ukazují, že tyto stropy byly v minulosti několikrát revidovány směrem nahoru, a to nad rámec revizí povolených rozpočtovými pravidly. K hlavním slablinám současného uspořádání patří nízká vynutitelnost, omezené následné sledování, provozní složitost a omezená veřejná kontrola tohoto procesu. Dne 2. prosince 2009 Rada České republiky doporučila, že by měla „důrazně vynucovat střednědobý rozpočtový rámec a zlepšit sledování provádění rozpočtu po dobu celého roku s cílem zamezit překročením výdajů vůči rozpočtovým a víceletým plánům“. Program v tomto směru neobsahuje dostatečné návrhy. Dochází ovšem k určitému pokroku při zdokonalování fiskálního řízení. V systémech výběru daní a daňové správy nyní probíhají významné změny, které spolu s rychlým přechodem na systém státní pokladny v rámci rozpočtového řízení přispějí k efektivnějšímu řízení veřejných financí.

(13) V České republice existuje určitý prostor pro zvýšení kvality veřejných výdajů. Zejména výdaje na výzkum a vývoj jsou nižší než průměr EU a bylo by také možné zlepšit efektivnost veřejných výdajů v oblastech, jako je zdravotnictví, školství a zadávání veřejných zakázek.

Naproti tomu úroveň veřejných investičních výdajů je ve srovnání s průměrem EU i s obdobnými zeměmi v regionu vysoká (takřka 5 % HDP za poslední čtyři roky). Na straně příjmů české orgány od roku 2007 provedly několik reforem zaměřených na postupný přechod od přímého k nepřímému zdanění. Pro posílení pobídek k práci a omezení „pastí nečinnosti“ by však byly nutné další reformy daňového systému a systému sociálních dávek. Kromě toho je systém přímého zdanění a výběru daní složitý a prospělo by mu další zjednodušení.

(14) Celkově je v roce 2010 rozpočtová strategie stanovená v programu v souladu s doporučeními Rady podle čl. 126 odst. 7. Cílový schodek, který se zdá být vhodný, je podložen konkrétními konsolidačními opatřeními. Od roku 2011 však rozpočtová strategie s ohledem na výše uvedené rizika nemusí být plně v souladu s doporučeními Rady podle čl. 126 odst. 7. Zejména konsolidační plány pro roky 2011 a 2012 s průměrnou fiskální korekcí ve výši 0,3 % HDP za rok nejsou dostatečně ambiciózní a jsou ohroženy riziky. Cíle v oblasti výdajů nejsou podloženy konkrétními opatřeními, projekce příjmů pro rok 2012 vycházejí z optimistických makroekonomických předpokladů a nejsou uvedeny žádné podrobnosti o tom, jak bude schodek snížen z 4,2 % HDP v roce 2012 na méně než 3 % HDP v roce 2013. Chybějí informace o rozpočtové strategii pro rok 2013. Roční fiskální úsilí v programovém období (2010–2012) činí průměrně 0,8 %, což se blíží průměrnému ročnímu fiskálnímu úsilí ve výši 1 %, které doporučila Rada, ale této hodnoty nedosahuje. Splnit doporučení a dodržet doporučovanou průměrnou míru fiskálního úsilí ve výši 1 % si vyžádá provedení dalších konsolidačních opatření v období let 2011–2013.

(15) Pokud jde o požadavky na údaje stanovené v souboru pravidel pro programy stability a konvergenční programy, program vykazuje určité nedostatky u povinných údajů⁽¹⁾. Ve svých doporučeních podle čl. 126 odst. 7 ze dne 2. prosince 2009 s cílem odstranit nadměrný schodek Rada Českou republiku také vyzvala, aby informovala o pokroku učiněném při provádění doporučení Rady v samostatné kapitole aktualizací konvergenčního programu. Česká republika se tímto doporučením řídila zčásti.

⁽¹⁾ Zejména nebyly poskytnuty údaje o veřejných výdajích podle funkce, o likvidních finančních aktivech a o čistém finančním dluhu.

Celkový závěr zní, že rozpočtová strategie České republiky pro rok 2010 je vhodná a odpovídá doporučení Rady podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU. Fiskální strategie pro následující roky není dostatečně ambiciózní a fiskální cíle jsou ohroženy riziky na straně příjmů i na straně výdajů. Zejména cíle v oblasti výdajů nejsou od roku 2011 podloženy konkrétními opatřeními a projekce příjmů pro rok 2012 jsou poněkud zpochybněny optimistickými makroekonomickými předpoklady. Navíc i když je cílové datum pro snížení schodku veřejných financí pod 3 % HDP (2013) v souladu s doporučením Rady, rozpočtovou strategií není možné plně posoudit, protože program neudává podrobnosti o konsolidačních opatřeních, která jsou pro dosažení plánované významné korekce v uvedeném roce nezbytná. Proto by byly vítané další informace o obecné strategii, o níž se náprava nadměrného schodku opírá, a to zejména včetně roku 2013. Co se týče fiskálního rámce, existují znatelné nedostatky v několika oblastech, zvláště pokud jde o rozpočtové postupy a vynucování střednědobého rozpočtového rámce. Dlouhodobý rozpočtový dopad stárnutí obyvatelstva je navíc zřetelně nad průměrem EU, což zůstává problémem z hlediska dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí a ukazuje na nutnost reformy v oblasti důchodů a zdravotnictví.

S ohledem na výše uvedené hodnocení a také na doporučení podle článku 126 SFEU ze dne 2. prosince 2009 a vzhledem k potřebě zajistit udržitelnou konvergenci se Česká republika vyzývá, aby:

- i) důsledně plnila rozpočet na rok 2010 a zamezila překročení plánovaných výdajů; stanovila si v souladu s doporučením Rady podle čl. 126 odst. 7 za cíl v rámci rozpočtů na roky 2011 a 2012 větší rozpočtovou korekci, než jaká je naplánována v programu, a podrobněji specifikovala opatření nezbytná pro nápravu nadměrného schodku nejpozději do roku 2013;
- ii) přijala opatření ke zdokonalení rozpočtových postupů a důsledněji vynucovala a sledovala střednědobé rozpočtové cíle; vyvarovala se zejména revizí výdajových stropů směrem nahoru nad rámec revizí povolených rozpočtovými pravidly;
- iii) provedla nezbytné reformy, aby zajistila dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

Česká republika se rovněž vyzývá, aby v samostatné kapitole příští aktualizace konvergenčního programu uvedla obsáhlejší informace o pokroku při odstraňování nadměrného schodku, jak požádala Rada ve svých doporučeních podle čl. 126 odst. 7 ze dne 2. prosince 2009.

Srovnání základních makroekonomických a rozpočtových projekcí

		2008	2009	2010	2011	2012
Reálný HDP (změna v %)	KP únor 2010	2,5	- 4,0	1,3	2,6	3,8
	KOM list. 2009	2,5	- 4,8	0,8	2,3	neuv.
	KP říj. 2008	4,4	3,7	4,4	5,2	neuv.
Inflace HISC (%)	KP únor 2010	6,3	0,6	1,8	1,5	1,8
	KOM list. 2009	6,3	0,6	1,5	1,8	neuv.
	KP říj. 2008	6,4	2,9	3,0	2,5	neuv.
Omezení výstupu ⁽¹⁾ (% potenciálního HDP)	KP únor 2010	4,8	- 2,0	- 2,9	- 2,6	- 1,1
	KOM list. 2009 ⁽²⁾	5,6	- 1,8	- 2,9	- 2,5	neuv.
	KP říj. 2008	1,9	0,4	- 0,4	- 0,2	neuv.
Čisté půjčky/úvěry vůči zbytku světa (% HDP)	KP únor 2010	- 2,4	- 0,2	1,0	0,2	0,6
	KOM list. 2009	- 2,2	- 1,5	- 0,7	- 0,4	neuv.
	KP říj. 2008	- 1,0	- 0,5	0,4	1,2	neuv.
Veřejné příjmy (% HDP)	KP únor 2010	40,9	39,0	40,5	40,8	40,5
	KOM list. 2009	40,9	40,3	41,0	40,9	neuv.
	KP říj. 2008	41,0	40,6	39,6	39,0	neuv.

		2008	2009	2010	2011	2012
Veřejné výdaje (% HDP)	KP únor 2010	43,0	45,5	45,8	45,6	44,7
	KOM list. 2009	43,0	46,9	46,5	46,6	neuv.
	KP říj. 2008	42,2	42,2	41,1	40,2	neuv.
Saldo veřejných financí (% HDP)	KP únor 2010	- 2,1	- 6,6	- 5,3	- 4,8	- 4,2
	KOM list. 2009	- 2,1	- 6,6	- 5,5	- 5,7	neuv.
	KP říj. 2008	- 1,2	- 1,6	- 1,5	- 1,2	neuv.
Primární saldo (% HDP)	KP únor 2010	- 1,0	- 5,3	- 3,5	- 2,8	- 2,0
	KOM list. 2009	- 1,0	- 5,2	- 3,9	- 4,1	neuv.
	KP říj. 2008	0,0	- 0,4	- 0,4	- 0,1	neuv.
Cyklicky očištěné saldo ⁽¹⁾ (% HDP)	KP únor 2010	- 3,8	- 5,9	- 4,2	- 3,8	- 3,8
	KOM list. 2009	- 4,1	- 6,0	- 4,5	- 4,8	neuv.
	KP říj. 2008	- 2,0	- 1,7	- 1,4	- 1,1	neuv.
Strukturální saldo ⁽²⁾ (% HDP)	KP únor 2010	- 3,7	- 6,1	- 4,1	- 3,7	- 3,5
	KOM list. 2009	- 4,1	- 6,3	- 4,7	- 4,9	neuv.
	KP říj. 2008	- 1,9	- 1,7	- 1,3	- 1,1	neuv.
Hrubý veřejný dluh (% HDP)	KP únor 2010	30,0	35,2	38,6	40,8	42,0
	KOM list. 2009	30,0	36,5	40,6	44,0	neuv.
	KP říj. 2008	28,8	27,9	26,8	25,5	neuv.

Poznámky:

⁽¹⁾ Mezery výstupu a cyklicky očištěná salda podle programů přepočítávají útvary Komise na základě údajů obsažených v programech.

⁽²⁾ Na základě odhadovaného potenciálního růstu v jednotlivých letech období 2009–2012 ve výši 2,4 %, 2,0 %, 2,0 % a 2,2 %.

⁽³⁾ Cyklicky očištěné saldo bez jednorázových a jiných dočasných opatření. Jednorázová a jiná dočasná opatření dosahují podle posledního programu 0,2 % HDP za rok 2009 (a snižují schodek) a - 0,1 % HDP za roky 2010 a 2011 (a zvyšují schodek); podle prognózy útvarů Komise z podzimu 2009 dosahují 0,3 % HDP za rok 2009, 0,2 % HDP za rok 2010 a 0,1 % HDP za rok 2011 (a snižují schodek).

Zdroj:

Konvergenční program (KP); prognózy útvarů Komise z podzimu 2009 (KOM); výpočty útvarů Komise.

STANOVISKO RADY

k aktualizovanému konvergenčnímu programu Dánska na období 2009–2015

(2010/C 138/02)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na doporučení Komise,

po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem,

VYDALA TOTO STANOVISKO:

(1) Dne 26. dubna 2010 Rada projednala aktualizovaný konvergenční program Dánska na období 2009–2015.

(2) V roce 2009 zasáhla dánské hospodářství tvrdě hospodářská krize a zatlačila Dánsko do nejhlubší recese od konce druhé světové války. Dánsko vstoupilo do krize z relativně dobře zajištěné pozice po období dlouhého a výrazného růstu se značnými přebytky na běžných účtech i ve veřejných financích a nízkým veřejným dluhem. Situace se začala zhoršovat v roce 2008, kdy splaskla bublina na realitním trhu a kdy situaci zhoršil pokles vývozu, který odrážel zhroucení světového obchodu a klesající investice, jež s sebou nesla zmenšující se konečná poptávka a přísnější podmínky financování. Přestože disponibilní příjmy stále narůstaly, soukromá spotřeba výrazně klesla, protože neradostná perspektiva hospodářského vývoje, klesající ceny nemovitostí a narůstající nezaměstnanost ovlivnily důvěru spotřebitelů. V reakci na prudký pokles výkonu přijaly dánské orgány několik rozsáhlých fiskálních stimulačních opatření v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy (EERP), včetně snížení daní, investičních projektů a zvýšení výdajů na veřejnou spotřebu. Vedle daňové podpory hospodářské

činnosti byly dále přijaty dva balíčky na záchranu bank, které poskytly záruky a injekce kapitálu. Očekává se, že tato opatření promění od roku 2009 uspokojivý přebytek rozpočtu v roce 2008 ve schodek, který má mezi roky 2010 a 2012 překročit referenční hodnotu 3 % HDP Paktu o stabilitě a růstu. Veřejný dluh sice také současně narůstá, nicméně se očekává, že nepřesáhne referenční hodnotu 60 % HDP. Směnný kurz byl v průběhu roku 2009 stálý a rozpětí úrokových sazeb vůči ECB se výrazně snížilo. Aby se zajistil udržitelný rozvoj veřejných financí, bude hlavním cílem zajistit pokračování reformy za účelem zvýšení nabídky práce. Dalším úkolem pro dánské orgány bude zajistit, aby se omezování stimulačních opatření odehrálo včas, až bude hospodářské oživení soběstačné.

(3) Ačkoliv velká část zaznamenaného poklesu skutečného HDP je v souvislosti s krizí cyklická, negativně ovlivněna byla také úroveň potenciálního produktu. Kromě toho může krize prostřednictvím nižších investic, horší dostupnosti úvěrů a rostoucí strukturální nezaměstnanosti rovněž ovlivnit potenciální růst ve střednědobém výhledu. Dopad hospodářské krize navíc posiluje negativní účinky stárnutí obyvatelstva na potenciální produkt a udržitelnost veřejných financí. V této situaci bude velmi důležité urychlit tempo strukturálních reforem s cílem podpořit potenciální růst. Pro Dánsko je zejména důležité provést reformy v oblastech trhu práce a dávek předčasného důchodu, aby se zvýšila nabídka práce.

(4) Makroekonomický referenční scénář, z něhož program vychází, předpokládá, že růst reálného HDP se po poklesu ve výši – 4,3 % v roce 2009 vrátí v roce 2010 na 1,3 % a ve zbytku programového období se zvýší na průměrnou hodnotu 2,2 %. Na základě údajů, které jsou v současné době k dispozici⁽²⁾, se zdá, že tento scénář vychází z realistických předpokladů růstu do roku 2011 a optimistických předpokladů růstu v letech následujících. Mezi programem a prognózou útvarů Komise z podzimu roku 2009 jsou rozdíly, pokud jde o skladbu růstu. Program předpokládá, že hospodářské oživení bude umožněno domácí poptávkou, zejména od roku 2010 soukromou spotřebou a poté od roku 2011 tvorbou hrubého fixního kapitálu, přičemž růst veřejné spotřeby se od roku 2011 stabilizuje a vnější příspěvek se stane mírně negativním. Prognóza útvarů Komise z podzimu roku 2009 předpokládá, že hospodářské oživení bude umožněno jak soukromou spotřebou, tak čistým vývozem. Projekce pro inflaci a zaměstnanost uvedené v programu se jeví jako reálné. Má se za to, že makroekonomický scénář je v souladu s dánskou politikou pevného směnného kurzu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1. Dokumenty, na něž se v tomto textu odkazuje, lze nalézt na této internetové adrese: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_cs.htm

⁽²⁾ Toto hodnocení vychází zejména z prognózy útvarů Komise z podzimu 2009, bere však v úvahu i další informace, jež jsou od uvedené doby k dispozici.

- (5) Program odhaduje výši schodku veřejných financí v roce 2009 na 2,9 % HDP. Prudký zvrát z přebytku ve výši 3,4 % HDP v roce 2008 do velké míry odráží dopad krize na veřejné finance, ale způsobila ho rovněž stimulační opatření ve výši 2,2 % HDP, která vláda přijala v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy (EERP). Zhoršení způsobil především nárůst výdajů způsobený fungováním automatických stabilizátorů, ačkoli vládní stimulační opatření rovněž zahrnovala značné snížení daní. Podle programu by fiskální politika měla zůstat v roce 2010 podpůrná, než se v dalších letech programu změní na restriktivní. Vzhledem k relativně příznivé výchozí situaci Dánska je pokračující fiskální expanze v roce 2010 přiměřená a v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy. Aby se dosáhlo návratu k udržitelnému stavu veřejných financí, program předpokládá, že fiskální konsolidace začne v roce 2011, a uvádí, že opatření potřebná k tomu účelu – kromě opatření, která vyplývají ze zavádění prvků financování v rámci daňové reformy v roce 2010 a z návratu k normální situaci v oblasti veřejných investic – budou upřesněna později.
- (6) Program předpokládá, že se schodek veřejných financí v roce 2010 zvýší na 5,3 % HDP v důsledku jak klesajícího poměru příjmů k HDP, tak vzrůstajícího podílu výdajů. Klesající poměr příjmů k HDP odráží vstup v platnost daňové reformy v roce 2010, zatímco narůstající podíl výdajů na HDP odráží fungování automatických stabilizátorů a dodatečná vládní stimulační opatření. Očekává se, že stimulační opatření a snížení daní dosáhnou výše 1,3 % HDP, zatímco kolísavé prvky uvedené v programu, včetně příjmů z těžby ropy v Severním moři a dotací pro Grónsko a Faerské ostrovy, dosáhnou –1,7 % HDP v roce 2010⁽¹⁾. Strukturální saldo, tj. cyklicky očištěné saldo přepočítané útvary Komise za použití společně dohodnuté metodiky, se má zhoršit o 2,5 procentního bodu, a potvrdit tak výrazně expanzivní orientaci fiskální politiky. Rozdíl ve srovnání s rozsahem stimulačních opatření a snížením daní vysvětlují především výpadky příjmů.
- (7) Cíli střednědobé rozpočtové strategie programu jsou strukturálně vyrovnaný rozpočet do roku 2015, ukazatel
- (8) Zatímco rozpočtové projekce uvedené v programu se pro rok 2010 jeví jako realistické, výsledky za rok 2011 a další roky by mohly být horší, než se očekává. Projekce příjmů v aktualizaci zůstávají realistické, ale existuje u nich riziko horšího vývoje a plánovaná konsolidace na straně výdajů není podpořena žádnými opatřeními. Makroekonomický scénář, z něhož projekce rozpočtu vycházejí, navíc předpokládá silný růst soukromé spotřeby a omezení spotřeby veřejné. Vzhledem k vývoji, kdy výdaje často překračují cíle, se předpokládaný nulový reálný růst výdajů ve veřejné spotřebě mezi roky 2011 a 2013 jeví jako optimistický. Finanční sektor se jeví jako stabilní, ale přijetím záchranných finančních opatření v průběhu krize zvýšila vláda vystavení sektoru riziku.
- (9) Odhaduje se, že v roce 2009 dosáhl hrubý veřejný dluh 38,5 % HDP, v roce 2012 by se měl zvýšit na 48,3 % a poté v roce 2015 klesnout na 45,0 % HDP. To do velké míry způsobil prudký nárůst schodku a pokles HDP v roce 2009. Vzhledem k negativním rizikům pro rozpočtové cíle by poměr dluhu k HDP mohl vzrůst více, než program předpokládá. Čistý finanční stav veřejných financí je na začátku programového období pozitivní, v průběhu programového období se nicméně stane mírně negativním. Předpokládá se, že poměr hrubého dluhu k HDP zůstane pod referenční hodnotou 60 % HDP stanovenou Paktem o stabilitě a růstu.

⁽¹⁾ U těchto kolísavých zdrojů příjmů a výdajů se podle aktualizace programu u odchylek od strukturální úrovně jedná o „dočasná nebo jednorázová opatření“. Kromě kapitálového transferu ve výši 0,3 % HDP v roce 2010, který pramení z reformy zdanění výnosů z důchodového pojištění, tato opatření nesplňují podmínky, aby byla považována za jednorázová opatření podle definice útvarů Komise. Při použití definice jednorázových opatření podle útvarů Komise by strukturální saldo bylo –2,5 % HDP v roce 2010 a rovné cyklicky očištěnému saldu ve zbývajících letech programového období.

⁽²⁾ Dánské ukazatele dlouhodobé udržitelnosti jsou srovnatelné s ukazatelem S2, který používají útvary Komise.

- (10) Střednědobé projekce vývoje dluhu, které předpokládají, že se tempo růstu HDP bude na hodnoty projektované před krizí vracet pouze postupně a že se míra zdanění vrátí na úroveň před jejím vypuknutím, a které zohledňují předpokládané zvyšování výdajů souvisejících se stárnutím obyvatelstva, ukazují, že by rozpočtová strategie plánovaná v programu, pokud by byla naplněna v současné podobě a pokud by nedošlo k dalším změnám politiky, byla pro stabilizaci poměru dluhu k HDP do roku 2020 více než dostačující.
- (11) Dlouhodobý dopad stárnutí obyvatelstva na rozpočet je zřetelně pod průměrem EU. Stav rozpočtů v roce 2009 podle předpovědi programu přispívá ke snižování hrubého dluhu. Zajištění vysokých primárních přebytků ve střednědobém horizontu by přispělo k omezení rizik pro udržitelnost veřejných financí, která byla ve zprávě o udržitelnosti z roku 2009 vypracované Komisí⁽¹⁾ hodnocena jako nízká.
- (12) V rozpočtové historii Dánska se odráží, že využívalo relativně silného fiskálního rámce, který se vyznačuje svou širokou působností a transparentností a také jasnými fiskálními pravidly. Výdaje na veřejnou spotřebu však měly tendenci překračovat cíle. Nedávné iniciativy, které stanovily hospodářské sankce, by mohly podnitit obce k dodržování dohodnutých cílů. Od roku 2002 se dánská daňová politika soustředí na zmrazení daní, tím pádem nelze zvýšit žádné nepřímé ani přímé daně. Zmrazení daní lze vnímat jako nástroj kontroly veřejných výdajů. Zmrazení daní nebránilo důležité daňové reformě v roce 2009, avšak přísné dodržování zmrazení daní může znesnadnit další úpravy a uzavírá v daňovém systému určité neefektivní prvky, zejména pokud jde o zdanění v oblasti nemovitosti.
- (13) Jelikož jedním z hlavních dlouhodobých úkolů pro dánské hospodářství je zvýšení nabídky práce, spustila vláda opatření na posílení pracovních pobídek a odrazení pracovníků od absentérství. V rámci omezení danými zmrazením daní celosvětová hospodářská krize v roce 2009 podnítila přijetí daňové reformy, která vstoupila v platnost od roku 2010 a která značně snižuje daňové břemeno zatěžující práci. Jednotlivé prvky daňové reformy se budou provádět postupně v období 2010–2019. V roce 2010 se výpadky příjmů odhadují na zhruba 0,6 % HDP, avšak díky prvkům financování bude reforma postupem času plně financovaná, pokud jde o přímé dopady na příjmy (s neutrálním dopadem v roce 2013 a pozitivním dopadem do roku 2015). Dánské orgány navíc odhadují, že zvýšené pobídky v oblasti nabídky práce posílí v dlouhodobém výhledu veřejné finance (o přibližně 0,3 % HDP).
- (14) Celkově lze shrnout, že strategie pro udržení podpůrné fiskální politiky i v roce 2010 je v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy. Po negativních dopadech hospodářské krize se předpokládá, že schodek veřejných financí překročí v letech 2010, 2011 a 2012 referenční hodnotu 3 % HDP. Ovšem vzhledem k rizikům rozpočtových projekcí v dalších letech programu se plánovaného návratu k vyrovnanému rozpočtu ani plánované nápravy strukturálního rozpočtového salda ve výši 1½ % do roku 2013 možná nedosáhne. Předpokládaná orientace fiskální politiky, měřená změnou strukturálního salda, ukazuje, že fiskální konsolidace začne roku 2011, třebaže nepřiliš vysokým tempem, které nebude dosahovat referenční hodnoty 0,5 % HDP⁽²⁾. V programu se uvádí, že konsolidace prostřednictvím nových opatření bude provedena na straně výdajů, avšak toto není podpořeno konkrétními konsolidačními opatřeními, kromě předpokladu, že nulový reálný růst výdajů ve veřejné spotřebě vytvoří základ pro plánování rozpočtu v letech 2011–2013. Proto je třeba rozpočtovou strategii posílit, aby byla v souladu s požadavky paktu. Navíc zatímco si program klade za cíl dosažení strukturálního salda do roku 2015, strukturální saldo přepočítané útvary Komise pomocí společně dohodnuté metody bude v roce 2015 podle projekcí mírně negativní, o –0,4 %, a vystaveno stejným rizikům, jaká již byla uvedena výše.
- (15) Pokud jde o požadavky na poskytování údajů uvedené v souboru pravidel pro programy stability a konvergenční programy, uvádí program všechny povinné a většinu nepovinných údajů⁽³⁾.

Celkový závěr zní, že vážná hospodářská krize značně ovlivnila veřejné finance. Projekce programu založené na stávajících politikách ukazují, že schodek veřejných financí bude mezi roky 2010 a 2012 překračovat referenční hodnotu 3 % HDP. Přestože postup konsolidace podle projekce předpokládá, že střednědobého cíle strukturálně vyrovnaného rozpočtu se do konce programového období v roce 2015 dosáhne, strukturální saldo přepočítané útvary Komise za použití společně dohodnuté metodiky se odhaduje jako mírně negativní. S těmito projekcemi rovněž souvisejí rizika, že rozpočtové výsledky budou horší, bylo by tedy žádoucí, aby vláda upřesnila, jaká konsolidační opatření budou přijata.

⁽¹⁾ V závěrech Rady ze dne 10. listopadu 2009 o udržitelnosti veřejných financí „Rada vyzývá členské státy, aby ve svých budoucích programech stability a konvergenčních programech zaměřily pozornost na strategii orientovanou na udržitelnost“, a dále „vyzývá Komisi spolu s Výborem pro hospodářskou politiku a Hospodářským a finančním výborem, aby dále vyvíjely metodiku hodnocení dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, jež by měla být včas k dispozici pro účely nadcházející zprávy o udržitelnosti“, která se plánuje na rok 2012.

⁽²⁾ Změna strukturálního salda, přepočítaná podle společně dohodnuté metodiky za použití definice jednorázových opatření podle útvarů Komise, ukazuje plánované strukturální zlepšení v roce 2011 ve výši téměř ½ % HDP, což činí v letech 2011–2013 celkem téměř 1½ % GDP.

⁽³⁾ Nejsou k dispozici zejména údaje o podrobných kategoriích vnitřní dynamiky dluhu, což mělo za následek, že hodnocení bylo objektivně složitější.

S ohledem na výše uvedené hodnocení se Dánsko vyzývá, aby:

- i) zvýšilo úsilí, které zajistí, že plánované překročení referenční hodnoty 3 % HDP zůstane v jistých mezích, a rychle opravilo plánované překročení výše schodku nad referenční hodnotu, a
- ii) blíže určilo opatření, která podpoří fiskální konsolidaci pro dosažení střednědobého cíle v roce 2015, jak bylo naplánováno.

Srovnání základních makroekonomických a rozpočtových projekcí

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Reálný HDP (změna v %)	KP únor 2010	- 0,9	- 4,3	1,3	1,6	2,0	2,3	2,6	2,6
	KOM listopad 2009	- 1,2	- 4,5	1,5	1,8	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	0,2	- 0,2	0,7	1,9	1,7	1,6	1,6	1,6
Inflace HISC (%)	KP únor 2010	3,6	0,8	2,1	1,5	2,3	2,1	1,9	1,9
	KOM listopad 2009	3,6	1,1	1,5	1,8	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	3,6	1,3	2,1	1,4	1,8	1,9	1,9	1,8
Mezera výstupu ⁽¹⁾ (% potenciálního HDP)	KP únor 2010	0,3	- 4,5	- 3,9	- 3,1	- 2,0	- 0,9	0,1	0,7
	KOM listopad 2009 ⁽²⁾	- 0,1	- 5,1	- 4,1	- 3,2	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	0,0	- 1,4	- 1,8	- 1,2	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
Čisté půjčky/úvěry vůči zbytku světa (% HDP)	KP únor 2010	2,2	2,9	2,4	2,4	2,6	2,9	3,2	3,5
	KOM listopad 2009	2,2	2,0	0,5	1,0	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	1,7	1,8	2,3	2,6	2,6	2,4	2,1	1,8
Veřejné příjmy (% HDP)	KP únor 2010	54,3	53,3	52,4	52,4	51,8	51,8	51,9	52,0
	KOM listopad 2009	55,3	53,9	52,8	53,0	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	53,2	51,2	51,5	52,1	51,8	51,7	51,6	51,5
Veřejné výdaje (% HDP)	KP únor 2010	50,9	56,3	57,7	56,5	54,9	53,6	52,8	52,0
	KOM listopad 2009	51,9	55,9	57,6	56,4	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	50,2	51,2	52,8	51,8	51,7	51,6	51,6	51,6
Saldo veřejných financí (% HDP)	KP únor 2010	3,4	- 2,9	- 5,3	- 4,1	- 3,1	- 1,8	- 0,8	0,0
	KOM listopad 2009	3,4	- 2,0	- 4,8	- 3,4	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	3,0	0,0	- 1,2	0,3	0,1	0,1	0,0	- 0,1
Primární saldo (% HDP)	KP únor 2010	4,8	- 1,3	- 3,7	- 2,3	- 1,2	0,3	1,3	2,1
	KOM listopad 2009	4,8	- 0,5	- 3,3	- 1,9	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	- 4,2	- 1,5	- 0,2	- 1,6	- 1,3	- 1,2	- 0,9	- 0,7
Cyklicky očištěné saldo ⁽¹⁾ (% HDP)	KP únor 2010	3,2	0,0	- 2,8	- 2,1	- 1,7	- 1,1	- 0,8	- 0,4
	KOM listopad 2009	3,4	1,3	- 2,1	- 1,3	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	3,0	0,9	0,0	1,1	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Strukturální saldo ⁽³⁾ (% HDP)	KP únor 2010	3,2	1,4	- 1,1	- 1,0	- 0,8	- 0,3	- 0,5	- 0,4
	KOM listopad 2009	3,4	1,4	- 1,5	- 1,3	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	4,0	2,6	1,7	1,3	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
Hrubý veřejný dluh (% HDP)	KP únor 2010	33,4	38,5	41,8	46,2	48,3	48,1	46,1	45,0
	KOM listopad 2009	33,5	33,7	35,3	35,2	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	KP říjen 2008	30,3	27,9	26,3	25,4	24,6	23,8	23,2	22,6

Poznámky:

⁽¹⁾ Mezery výstupu a cyklicky očištěná salda podle programů přepočítávají útvary Komise na základě údajů obsažených v programech.

⁽²⁾ Na základě odhadovaného potenciálního růstu v jednotlivých letech období 2008–2011 ve výši 1,4 %, 0,6 %, 0,5 % a 0,9 %.

⁽³⁾ Cyklicky očištěné saldo bez jednorázových a jiných dočasných opatření. Jednorázová a jiná dočasná opatření dosahují 1,4 % HDP za rok 2009, 1,7 % za rok 2010, 1,1 % za rok 2011, 0,9 % za rok 2012, 0,8 % za rok 2013 a 0,0 % za rok 2015; veškerá opatření snižující schodek podle nejnovějšího programu a 0,1 % HDP v roce 2009 a 0,6 % v roce 2010; veškerá opatření snižující schodek podle prognózy Komise z podzimu roku 2009. S ohledem na rozdíly v metodice se jednorázová opatření vykázaná v programu nekvalifikují jako jednorázová opatření podle definice útvarů Komise. Při použití této definice by jednorázová opatření snižovala schodek o 0,3 % HDP za rok 2010 a 0,0 % ve zbývajících letech.

Zdroj:

Konvergenční program (KP), prognózy útvarů Komise z podzimu roku 2009 (KOM); výpočty útvarů Komise.

STANOVISKO RADY

k aktualizovanému programu stability Finska na období 2009–2013

(2010/C 138/03)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na doporučení Komise,

po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem,

VYDALA TOTO STANOVISKO:

(1) Dne 26. dubna 2010 Rada projednala aktualizovaný program stability Finska na období 2009–2013.

(2) Přestože celosvětová krize v roce 2008 zastihla Finsko v poměrně silné pozici, kdy mělo vytvořený značný přebytek na běžném účtu i ve veřejných financích, měla zvláště silný dopad na jeho průmysl, který je zaměřen převážně na vývoz, jakož i na domácí odvětví, a to tím, že nepříznivě ovlivnila důvěru. Finsko umožnilo plně uplatnění automatických stabilizátorů a kromě toho zajistilo poměrně rozsáhlý diskreční fiskální stimul. Veřejné finance tudíž v roce 2009 oslabily o více než 6,5 % HDP. Zatímco důvěra spotřebitelů se během roku 2009 rychle vrátila na úroveň převyšující dlouhodobý průměr a ukazatele důvěry v průmyslu se také mírně zlepšily, zlepšení v reálné ekonomice postupuje pomaleji. Reakce trhu práce na krizi byla dosud mírnější, než se dalo předpokládat z prudkého poklesu výroby.

(3) Ačkoli velká část zaznamenaného poklesu skutečného HDP je v souvislosti s krizí cyklická, negativně ovlivněna byla také úroveň potenciálního produktu. Kromě toho může krize prostřednictvím nižších investic, horší dostupnosti úvěrů a rostoucí strukturální nezaměstnanosti rovněž ovlivnit potenciální růst ve střednědobém výhledu. Dopad hospodářské krize navíc posiluje negativní účinky stárnutí obyvatelstva na potenciální produkt a udržitelnost veřejných financí. V této situaci bude velmi důležité urychlit

tempo strukturálních reforem s cílem podpořit potenciální růst. Pro Finsko je zejména důležité provést reformy, které zajistí dlouhodobé zvýšení nabídky pracovních sil, aby se podařilo zabránit nepříznivým účinkům stárnutí obyvatelstva na trh práce.

(4) Makroekonomický scénář, z něhož program vychází, předpokládá, že po prudkém snížení reálného HDP o 7,6 % v roce 2009 dojde v roce 2010 k obnovení jeho růstu o 0,7 %, přičemž tento růst se zrychlí na 2,4 % v roce 2011, respektive na 3,5 % v roce 2012, a poté zpomalí na 3 % v roce 2013. Na základě údajů, které jsou v současné době k dispozici⁽²⁾, se tento scénář zdá být založen na příznivých předpokladech růstu až do roku 2011 a poté na významně příznivých předpokladech, a to vzhledem k tomu, že předpokládaná míra růstu je podstatně vyšší než odhadovaný střednědobý růstový potenciál. Projekce vývoje inflace obsažené v programu se zdají být pro dané programové období realistické.

(5) Program předpokládá, že schodek veřejných financí dosáhne v roce 2009 hodnoty 2,2 % HDP. Významné zhoršení oproti přebytku ve výši 4,4 % HDP v roce 2008 do značné míry odráží dopad krize na veřejné finance a vliv stimulačních opatření ve výši téměř 2 % HDP, jež vláda přijala v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy. Zhoršení stavu veřejných financí bylo způsobeno především slabšími příjmy, zejména v důsledku prudkého poklesu odvedené daně z příjmu, zvláště pak daně z příjmu právnických osob. Podle programu má zůstat fiskální politika v roce 2010 podpůrně orientovaná, načež se v posledních letech programového období změní na obecně neutrální. Jelikož jsou fiskálně stimulační opatření svou povahou převážně trvalá, jejich ukončení automaticky nepovede k fiskální konsolidaci. V souladu se strategií ústupu od fiskální angažovanosti, kterou doporučuje Rada, a v zájmu obnovení udržitelného stavu veřejných financí je nutno zpřísnit orientaci střednědobé fiskální politiky. V programu se uvádí, že o opatřeních ke konsolidaci rozpočtu rozhodne vláda později, přičemž se předpokládá, že budou stanoveny v nadcházejícím rozpočtu na rok 2011 a v následující aktualizaci programu stability.

(6) Program předpokládá, že schodek veřejných financí se v roce 2010 zvýší na 3,6 % HDP, takže dočasně přesáhne referenční hodnotu schodku ve výši 3 % HDP, stanovenou v Paktu o stabilitě a růstu. Předpokládaný nárůst schodku je způsoben dalším fiskálním stimulem ve výši mírně

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1. Dokumenty, na něž se v tomto textu odkazuje, lze nalézt na této internetové adrese: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_cs.htm

⁽²⁾ Toto hodnocení vychází zejména z prognózy útvarů Komise z podzimu roku 2009, bere však v úvahu i další informace, jež jsou od uvedené doby k dispozici.

přesahující 1 % HDP, hlavně ve formě snížení daní, ale také ve formě vyšších výdajů na sociální dávky, převážně v důsledku očekávaného růstu nezaměstnanosti. Strukturální saldo, tzn. cyklicky očištěné saldo po vyloučení jednorázových opatření, vypočítané podle společně dohodnuté metodiky, má v roce 2010 oproti předchozímu roku klesnout o více než 1 %, což víceméně odpovídá objemu stimulačních opatření, jež mají nabýt účinnosti v roce 2010.

(7) Hlavním cílem střednědobé rozpočtové strategie programu je podporovat hospodářskou aktivitu a trh práce během hospodářské krize při současném zohlednění fiskálních omezení vyplývajících z potřeby dlouhodobé udržitelnosti. Přestože program zdůrazňuje nutnost dosáhnout udržitelné fiskální pozice, uvádí také, že současné fiskální projekce založené na stávajících politikách tento cíl nesplňují. Podle programu se očekává, že celkový schodek a primární schodek budou od roku 2011 postupně klesat, přičemž celkový schodek dosáhne v roce 2013 hodnoty přibližně 2 % HDP. Odpovídající vývoj strukturálního salda ukazuje, že od roku 2011 bude orientace fiskální politiky neutrální. To je v souladu se scénářem programu, který vychází z předpokladu, že nedojde ke změně politiky, a také z toho, že vláda dosud neoznámila žádná rozsáhlejší střednědobá konsolidační opatření. Aktualizace programu stanoví střednědobý rozpočtový cíl, který spočívá v dosažení strukturálního přebytku ve výši 0,5 % HDP. S ohledem na nejnovější projekce a úroveň dluhu se zdá, že tento střednědobý cíl odráží cíle paktu. Nicméně v rámci stávajících politik aktualizovaný program stability nepředpokládá dosažení střednědobého rozpočtového cíle během programového období.

(8) Rozpočtové výsledky by mohly být nakonec horší, než předpokládá program. Třebaže rizika ohrožující výhled okamžitéjšího růstu jsou omezená, protože poslední výhledové ukazatele potvrzují poměrně silnou a trvalou obnovu důvěry spotřebitelů a také – i když ne tak silnou – obnovu důvěry podniků, může být výsledek rozpočtového hospodaření v posledních letech programového období horší, než se předpokládá, a to vzhledem ke značně příznivým předpokladům růstu, z nichž rozpočtové projekce vycházejí. Rizika ohrožující stanovené cíle poněkud vyvažuje závazek vlády stanovit opatření k ústupu od fiskální angažovanosti v rozpočtu na rok 2011 a v následující aktualizaci programu stability.

(9) Odhaduje se, že hrubý veřejný dluh za rok 2009 dosáhl výše 41,8 % HDP, což představuje nárůst oproti hodnotě 34,2 % v předchozím roce. Do značné míry je to důsledkem rychlého zvyšování schodku a propadu HDP. Předpokládá se, že míra zadlužení vzroste během programového období o dalších 14,6 procentního bodu až na 56,4 % HDP v roce 2013, hlavně v důsledku pokračující vysoké úrovně schodků veřejných financí. Vzhledem k negativním rizikům pro rozpočtové cíle by se míra

zadlužení mohla zvýšit více, než se v programu očekává. Jak naznačuje analýza citlivosti provedená v rámci programu, nepředpokládá se, že míra zadlužení přesáhne maximální povolenou hodnotu 60 % HDP, stanovenou v Paktu o stabilitě a růstu. Stejně jako v předchozích letech se ve fondech sociálního zabezpečení i nadále akumulují finanční aktiva, jejichž výše v roce 2008 dosáhla 52,4 % HDP, takže v současnosti přesahují hrubý veřejný dluh.

(10) Střednědobé projekce vývoje dluhu, které předpokládají, že se tempo růstu HDP bude na hodnoty projektované před krizí vracet postupně a že se míra zdanění vrátí na úroveň před jejím vypuknutím, a které zohledňují předpokládané zvyšování výdajů souvisejících se stárnutím obyvatelstva, ukazují, že by rozpočtová strategie plánovaná v programu, pokud by byla naplněna v současné podobě a pokud by nedošlo k dalším změnám politiky, nebyla pro stabilizaci poměru dluhu k HDP do roku 2020 dostačující.

(11) Třebaže dlouhodobý dopad stárnutí obyvatelstva na rozpočet je poněkud vyšší, než činí průměr EU, uzákoněné důchodové reformy pomohly omezit předpokládaný růst výdajů na důchody v průběhu nadcházejících desetiletí. Kromě toho vysoká akumulace aktiv ve veřejných penzijních fondech pomůže pokrýt financování části budoucích zvýšených výdajů důchodového systému. Rozpočtová pozice v roce 2009, jak ji předpokládá program, dále zesiluje rozpočtový dopad stárnutí obyvatelstva na mezeru udržitelnosti. Zajištění vysokých primárních přebytků ve střednědobém horizontu a provedení vhodných strukturálních reforem by pomohlo zmírnit středně závažná rizika, která ohrožují udržitelnost veřejných financí a která Komise ve své Zprávě o udržitelnosti z roku 2009 ⁽¹⁾ vyhodnotila jako nízká.

(12) Hlavním nástrojem při regulaci výdajů ústředních vládních institucí i nadále zůstávají víceleté limity peněžních výdajů, které vylučují výdajové položky citlivé na cyklické výkyvy, a tudíž umožňují plné uplatnění automatických stabilizátorů. Přestože toto uspořádání podpořilo hospodářskou aktivitu a sociální soudržnost během krize, vedlo také k poměrně prudkému propadu veřejných financí. Lze očekávat, že stanovení výdajových stropů zůstane vzhledem ke své prokázané účinnosti i nadále účinným nástrojem při omezování necyklických výdajů ústředních vládních institucí. Program vychází z toho, že je nutno klást důraz na strategii ústupu od fiskální angažovanosti po skončení krize a na vypracování pravidel fiskální politiky, která zajistí dlouhodobou udržitelnost veřejných

⁽¹⁾ V závěrech Rady ze dne 10. listopadu 2009 o udržitelnosti veřejných financí „Rada vyzývá členské státy, aby ve svých budoucích programech stability a konvergenčních programech zaměřily pozornost na strategie orientované na udržitelnost“, a dále „vyzývá Komisi spolu s Výborem pro hospodářskou politiku a Hospodářským a finančním výborem, aby dále vyvíjely metodiku hodnocení dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, jež by měla být včas k dispozici pro účely nadcházející zprávy o udržitelnosti“, která se plánuje na rok 2012.

financí. Ústřední vládní instituce se také snaží dosáhnout zvýšení produktivity u služeb poskytovaných na úrovni měst a obcí, což by následně mohlo zmírnit tlaky na výdaje. Za tímto účelem byl parlamentem v roce 2007 přijat rámcový zákon.

(13) Vláda podstatně nezměnila stávající reformní strategii týkající se reorganizace poskytování služeb na úrovni ústřední státní správy a místní samosprávy a na obou těchto úrovních se pokračuje podle plánu. Kýžené zvýšení produktivity na úrovni měst a obcí by se pravděpodobně významně projevilo teprve ve střednědobém až dlouhodobém horizontu.

(14) Celkově lze při zohlednění výše zmíněných rizik ohrožujících rozpočtové cíle konstatovat, že strategie pokračování v podpůrných fiskálních politikách i v roce 2010 je v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy. Po nepříznivých účincích hospodářské krize se předpokládá, že limit schodku veřejných financí ve výši 3 % HDP bude v roce 2010 dočasně překročen a poté se schodek postupně vrátí pod tuto referenční hodnotu. Může se však stát, že vzhledem k rizikům ohrožujícím projekce růstu v posledních letech programového období nebude dosaženo ani plánovaného mírného snížení schodku. Z předpokládané orientace fiskální politiky, která se měří změnou hodnot strukturálního salda, nevyplývá, že by ve střednědobém horizontu mělo dojít k fiskální konsolidaci, a program neočekává pokrok směrem k dosažení svého střednědobého cíle během daného programového období. Přestože se v programu uvádí, že se plánuje konsolidační strategie, nejsou v něm konkrétně vyjmenovány její přesné cíle ani hlavní prvky. K dosažení souladu rozpočtové strategie s Paktem o stabilitě a růstu by bylo nezbytné včas

realizovat komplexní strategii zaměřenou na strukturální fiskální konsolidaci.

(15) Pokud jde o požadavky na údaje stanovené v souboru pravidel pro programy stability a konvergenční programy, vykazuje dotčený program určité nedostatky jak u povinných, tak u nepovinných údajů ⁽¹⁾.

Celkově lze shrnout, že vážná hospodářská krize podstatně oslabila veřejné finance a jejich dlouhodobou udržitelnost. Plánované expanzivní fiskální politiky na rok 2010 jsou v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy. Projekce uvedené v programu, které jsou založeny na stávajících politikách, naznačují, že celkový schodek veřejných financí v roce 2010 přesáhne referenční hodnotu 3 % HDP. Předpokládané pomalé tempo střednědobé fiskální konsolidace by navíc nezajistilo pokrok směrem k dosažení střednědobého cíle programu. Při současném zohlednění rizika souvisejícího s těmito projekcemi, že výsledky mohou být nakonec horší, než program předpokládá, je velmi žádoucí, aby vláda přijala včasná opatření ve smyslu stanovení komplexní a konkrétní střednědobé fiskální strategie k zajištění konsolidace od roku 2011. S ohledem na výše uvedené hodnocení se Finsko vyzývá, aby:

- i) provádělo v roce 2010 plánovanou fiskální politiku v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy a zároveň zajistilo, aby plánované překročení referenční hodnoty 3 % HDP zůstalo co nejnižší a pouze dočasné,
- ii) přijalo včasná opatření ve smyslu stanovení komplexní a konkrétní střednědobé fiskální strategie k zajištění konsolidace od roku 2011 a k dosažení střednědobého cíle a obnovení dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí.

Srovnání základních makroekonomických a rozpočtových projekcí

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reálný HDP (změna v %)	PS únor 2010	1,0	- 7,6	0,7	2,4	3,5	3,0
	KOM list. 2009	1,0	- 6,9	0,9	1,6	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	2,6	0,6	1,8	2,4	2,2	neuv.
Inflace HISC (%)	PS únor 2010	3,9	1,7	1,8	1,7	2,0	2,0
	KOM list. 2009	3,9	1,8	1,6	1,5	neuv.	neuv.
	PS říj. 2008	4,0	2,3	1,9	2,0	2,0	neuv.
Mezera výstupu ⁽¹⁾ (% potenciálního HDP)	PS únor 2010	3,7	- 5,0	- 5,0	- 4,0	- 2,2	- 1,2
	KOM list. 2009 ⁽²⁾	3,5	- 4,5	- 4,3	- 3,8	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	1,3	- 0,6	- 1,0	- 1,2	neuv.	neuv.

⁽¹⁾ Chybějí především vnější předpoklady pro poslední léta programového období.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Čisté půjčky/úvěry vůči zbytku světa (% HDP)	PS únor 2010	2,7	0,8	1,2	1,5	1,8	2,0
	KOM list. 2009	3,0	1,1	1,2	1,3	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	4,0	3,6	3,7	3,9	3,9	neuv.
Veřejné příjmy (% HDP)	PS únor 2010	53,4	53,1	52,6	53,4	53,2	52,8
	KOM list. 2009	53,4	51,5	50,5	50,6	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	51,4	50,3	49,7	49,4	49,4	neuv.
Veřejné výdaje (% HDP)	PS únor 2010	49,0	55,3	56,2	56,4	55,5	54,7
	KOM list. 2009	48,9	54,3	55,0	55,0	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	47,0	48,2	48,6	48,4	48,5	neuv.
Saldo veřejných financí (% HDP)	PS únor 2010	4,4	- 2,2	- 3,6	- 3,0	- 2,3	- 1,9
	KOM list. 2009	4,5	- 2,8	- 4,5	- 4,3	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	4,4	2,1	1,1	1,0	0,9	neuv.
Primární saldo (% HDP)	PS únor 2010	5,9	- 0,8	- 2,3	- 1,2	- 0,2	0,4
	KOM list. 2009	5,9	- 1,4	- 3,1	- 2,9	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	5,4	4,0	3,3	2,8	2,4	neuv.
Cyklicky očištěné saldo ⁽¹⁾ (% HDP)	PS únor 2010	2,6	0,3	- 1,1	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	KOM list. 2009	2,7	- 0,5	- 2,3	- 2,4	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	3,7	2,4	1,7	1,6	neuv.	neuv.
Strukturální saldo ⁽²⁾ (% HDP)	PS únor 2010	2,6	0,3	- 0,9	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	KOM list. 2009	2,7	- 0,5	- 2,2	- 2,4	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	3,7	2,4	1,7	1,6	neuv.	neuv.
Hrubý veřejný dluh (% HDP)	PS únor 2010	34,2	41,8	48,3	52,2	54,4	56,4
	KOM list. 2009	34,1	41,3	47,4	52,7	neuv.	neuv.
	PS pros. 2008	32,4	33,0	33,7	34,1	34,6	neuv.

Poznámky:

⁽¹⁾ Mezery výstupu a cyklicky očištěná salda podle programů přepočítávají útvary Komise na základě údajů obsažených v programech.

⁽²⁾ Na základě odhadovaného potenciálního růstu v jednotlivých letech období 2008–2011 ve výši 2,1 %, 1,0 %, 0,7 % a 1,1 %.

⁽³⁾ Cyklicky očištěné saldo bez jednorázových a jiných dočasných opatření. Jednorázová a jiná dočasná opatření se týkají pouze roku 2010, ve kterém podle posledního programu a prognózy útvarů Komise z podzimu 2009 dosahují 0,2 % HDP (a zvyšují schodek).

Zdroj:

Program stability (PS), prognózy útvarů Komise z podzimu roku 2009 (KOM); výpočty útvarů Komise

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

27. května 2010

(2010/C 138/04)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,2255	AUD	australský dolar	1,4620
JPY	japonský jen	110,79	CAD	kanadský dolar	1,2919
DKK	dánská koruna	7,4396	HKD	hongkongský dolar	9,5437
GBP	britská libra	0,84625	NZD	novozélandský dolar	1,8252
SEK	švédská koruna	9,6660	SGD	singapurský dolar	1,7219
CHF	švýcarský frank	1,4164	KRW	jihokorejský won	1 500,26
ISK	islandská koruna		ZAR	jihoafrický rand	9,4074
NOK	norská koruna	7,9860	CNY	čínský juan	8,3720
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,2654
CZK	česká koruna	25,629	IDR	indonéska rupie	11 356,57
EEK	estonská koruna	15,6466	MYR	malajsijský ringgit	4,0374
HUF	maďarský forint	276,86	PHP	filipínské peso	56,951
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	37,7950
LVL	lotyšský latas	0,7079	THB	thajský baht	39,908
PLN	polský zlotý	4,0848	BRL	brazilský real	2,2556
RON	rumunský lei	4,1465	MXN	mexické peso	15,8347
TRY	turecká lira	1,9255	INR	indická rupie	57,4270

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Sdělení Komise

Doplňkové pokyny k vertikálním omezením v dohodách o prodeji a opravách motorových vozidel a distribuci náhradních dílů pro motorová vozidla

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 138/05)

I. ÚVOD

1. Cíl pokynů

- (1) Tyto pokyny stanoví zásady pro posuzování konkrétních otázek objevujících se v souvislosti s vertikálními omezeními v dohodách o prodeji a opravách motorových vozidel a distribuci náhradních dílů podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské Unie⁽¹⁾. Jsou připojeny k nařízení Komise (EU) č. 461/2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel⁽²⁾ (dále jen „nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla“) a jejich cílem je podnikům pomoci provést vlastní posouzení takovýchto dohod.
- (2) Tyto pokyny podávají vysvětlení k otázkám, které mají zvláštní význam pro odvětví motorových vozidel, včetně výkladu určitých ustanovení nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě⁽³⁾ (dále jen „nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody“). Těmito pokyny není dotčena použitelnost pokynů k vertikálním omezením⁽⁴⁾ (dále jen „obecné pokyny k vertikálním omezením“), a proto je nutno používat tyto pokyny společně s obecnými pokyny k vertikálním omezením jako jejich doplněk.
- (3) Tyto pokyny se použijí na vertikální dohody a jednání ve vzájemné shodě, které se týkají podmínek, za nichž mohou strany nakupovat, prodávat nebo dále prodávat náhradní díly a/nebo poskytovat servis oprav a údržby motorových vozidel, a na vertikální dohody a jednání ve vzájemné shodě, které se týkají podmínek, za nichž mohou strany nakupovat, prodávat nebo dále prodávat nová motorová vozidla. Jak je vysvětleno v oddíle II těchto pokynů, poslední uvedená kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě nadále podléhá příslušným ustanovením nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě

v odvětví motorových vozidel⁽⁵⁾, a to až do 31. května 2013. Proto se tyto pokyny v souvislosti s vertikálními dohodami a jednáním ve vzájemné shodě, jež se týkají nákupu, prodeje a dalšího prodeje nových motorových vozidel, použijí až od 1. června 2013. Tyto pokyny se nevztahují na vertikální dohody v ostatních odvětvích a zásady stanovené v těchto pokynech nemusí být nutně použity k posouzení dohod v jiných odvětvích.

- (4) Těmito pokyny není dotčeno možné souběžné použití článku 102 Smlouvy na vertikální dohody v odvětví motorových vozidel nebo případný výklad Soudního dvora Evropské unie týkající se použití článku 101 Smlouvy na takovéto vertikální dohody.
- (5) Není-li uvedeno jinak, vztahují se analýza a argumenty uvedené v těchto pokynech na všechny úrovně prodeje. Výrazy „dodavatel“ a „distributor“⁽⁶⁾ se používají pro všechny úrovně prodeje. Na obecnou blokovou výjimku pro vertikální dohody a blokovou výjimku pro motorová vozidla se společně odkazuje jako na „nařízení o blokových výjimkách“.
- (6) Normy stanovené v těchto pokynech je nutno v jednotlivém případě použít s přihlédnutím k individuální skutkové a právní situaci. Komise bude tyto pokyny používat⁽⁷⁾ přiměřeně a pružně a bude přihlížet ke zkušenostem, které získala při svých činnostech v oblasti prosazování a monitorování trhu.
- (7) Historie prosazování pravidel hospodářské soutěže v tomto odvětví ukazuje, že určitá omezení mohou vzniknout v důsledku výslovných přímých smluvních povinností či prostřednictvím nepřímých povinností či nepřímých prostředků, jejichž výsledkem je však stejný negativní dopad na hospodářskou soutěž. Dodavatelé, kteří chtějí ovlivnit soutěžní chování distributora, se mohou uchýlit například k vyhrůzkám nebo zastrahování, výstrahám nebo sankcím. Mohou rovněž zpozdit či zastavit dodávky nebo hrozit ukončením smluv s distributory, kteří prodávají zahraničním spotřebitelům nebo nedodržují stanovenou cenovou úroveň. Transparentní vztahy mezi smluvními stranami za normální

⁽¹⁾ S účinkem od 1. prosince 2009 se články 81 a 82 Smlouvy o ES staly články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie. Oba soubory ustanovení jsou v podstatě totožné. Pro účely těchto pokynů je v případě potřeby nutné odkazy na články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU chápat jako odkazy na články 81 a 82 Smlouvy o ES. Ve Smlouvě o fungování EU byly rovněž zavedeny určité změny v terminologii, např. pojem „Společenství“ byl nahrazen pojmem „Unie“ a „společný trh“ pojmem „vnitřní trh“. V těchto pokynech bude používána terminologie Smlouvy o fungování EU.

⁽²⁾ Úř. věst. L 129, 28.5.2010, s. 52.

⁽³⁾ Úř. věst. L 102, 23.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 130, 19.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ Na distributory na maloobchodní úrovni se v odvětví obvykle odkazuje jako na „obchodní zástupce“.

⁽⁷⁾ Od modernizace pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže mají prvořadou odpovědnost za tuto analýzu strany těchto dohod. Komise však může ověřit slučitelnost dohod s článkem 101 Smlouvy z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti.

situace snižují riziko, že výrobci ponесou odpovědnost za uplatňování takovýchto nepřímých forem nátlaku, jejichž cílem je dosažení výsledků narušujících hospodářskou soutěž. Dodržování kodexu chování je jedním z prostředků k dosažení vyšší transparentnosti v obchodních vztazích mezi stranami. Tyto kodexy mohou mj. upravovat výpovědní lhůty pro ukončení smluv, které mohou být určeny na základě trvání smlouvy, finanční vyrovnání za nespacené investice spojené s určitým vztahem provedené obchodním zástupcem v případě bezdůvodného předčasného ukončení smlouvy, jakož i rozhodčí řízení coby alternativní mechanismus řešení sporů. Pokud dodavatel začlení takový kodex chování do dohod s distributory a servisními pracovníky, zpřístupní jej veřejnosti a jedná v souladu s jeho ustanoveními, je to považováno za významný faktor při posuzování chování dodavatele v jednotlivých případech.

2. Struktura pokynů

- (8) Pokyny mají tuto strukturu:
- a) oblast působnosti nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla a jeho vztah k nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody (oddíl II);
 - b) použití dodatečných ustanovení v nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla (oddíl III);
 - c) posouzení zvláštních omezení: nákup jedné značky a selektivní distribuce (oddíl IV).

II. OBLAST PŮSOBNOSTI NAŘÍZENÍ O BLOKOVÉ VÝJIMCE PRO MOTOROVÁ VOZIDLA A JEHO VZTAH K NAŘÍZENÍ O OBEČNÉ BLOKOVÉ VÝJIMCE PRO VERTIKÁLNÍ DOHODY

- (9) Podle jeho článku 4 se nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla vztahuje na vertikální dohody, které se týkají nákupu, prodeje nebo dalšího prodeje náhradních dílů pro motorová vozidla a poskytování servisu oprav a údržby pro motorová vozidla.
- (10) Článek 2 nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla prodlužuje použitelnost příslušných ustanovení nařízení (ES) č. 1400/2002, pokud se týkají vertikálních dohod o nákupu, prodeji nebo dalším prodeji nových motorových vozidel až do dne 31. května 2013. Podle článku 3 nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla se na vertikální dohody o nákupu, prodeji a dalším prodeji

nových motorových vozidel bude vztahovat obecná bloková výjimka pro vertikální dohody ode dne 1. června 2013 ⁽¹⁾.

- (11) Rozlišení, které nový rámec činí mezi trhy prodeje nových motorových vozidel a poprodejními trhy motorových vozidel odráží odlišné soutěžní podmínky na těchto trzích.
- (12) Na základě hloubkové analýzy trhu uvedené v hodnotící zprávě o uplatňování nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 ze dne 28. května 2008 ⁽²⁾ a ve sdělení Komise o budoucím rámci soutěžního práva použitelném v odvětví motorových vozidel ze dne 22. července 2009 ⁽³⁾ se zdá, že v odvětví distribuce nových motorových vozidel neexistují v oblasti hospodářské soutěže žádné významné nedostatky, které by je odlišovaly od ostatních hospodářských odvětví a které by vyžadovaly použití jiných, přísnějších pravidel, než jsou pravidla stanovená v nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody. Uplatňování 30 % prahové hodnoty podílu na trhu ⁽⁴⁾, nevynětí některých vertikálních omezení a podmínky stanovené v nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody tak za normálních okolností zajistí, že vertikální dohody o distribuci nových motorových vozidel splňují podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy, aniž by bylo nutné zavádět další požadavky nad rámec požadavků platných pro ostatní odvětví.
- (13) S cílem poskytnout všem hospodářským subjektům čas přizpůsobit se obecnému režimu, zejména s ohledem na investice spojené s určitým vztahem, které byly vynaloženy v dlouhodobém horizontu, prodlužuje se doba použitelnosti nařízení (ES) č. 1400/2002 o tři roky až do dne 31. května 2013, pokud jde o požadavky, které specificky souvisí s vertikálními dohodami o nákupu, prodeji nebo dalším prodeji nových motorových vozidel. V období od 1. června 2010 do 31. května 2013 se uvedená ustanovení nařízení (ES) č. 1400/2002, která se týkají

⁽¹⁾ Skončení platnosti nařízení (ES) č. 1400/2002 a jeho nahrazení novým právním rámcem vysvětlovaným v těchto pokynech samo o sobě nevyžaduje, aby byly stávající smlouvy ukončeny. Viz např. věc C-125/05 *Vulcan Silkeborg A/S v. Skandinavisk Motor Co. A/S*, Sb. rozh. 2006, s. I-7637.

⁽²⁾ SEK(2008) 1946.

⁽³⁾ KOM(2009) 388.

⁽⁴⁾ Podle článku 7 nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody vychází výpočet této prahové hodnoty podílu na trhu obvykle z hodnoty prodeje na trhu nebo, pokud nejsou tyto údaje k dispozici, z jiných spolehlivých informací o trhu, včetně objemů prodeje na trhu. V této souvislosti Komise bere na vědomí skutečnost, že pro distribuci nových motorových vozidel jsou podíly na trhu v současné době vypočítávány výrobním odvětvím na základě objemu motorových vozidel prodaných dodavatelem na relevantním trhu, jenž zahrnuje všechna motorová vozidla, která kupující podle jejich vlastností, ceny a zamýšleného použití považuje za nahraditelná nebo zaměnitelná.

dohod o distribuci nových motorových vozidel i dohod o nákupu, prodeji a dalším prodeji náhradních dílů pro motorová vozidla a/nebo poskytování servisu oprav a údržby, použijí pouze pro dohody o distribuci nových vozidel. Během doby prodloužení nebudou tyto pokyny používány k výkladu ustanovení nařízení (ES) č. 1400/2002. Místo toho je nutno vycházet z vysvětlující brožury k uvedenému nařízení⁽¹⁾.

- (14) Pokud jde o vertikální dohody, které se týkají podmínek, za nichž mohou strany nakupovat, prodávat nebo dále prodávat náhradní díly pro motorová vozidla a/nebo poskytovat servis opravy a údržby motorových vozidel, nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla se použije ode dne 1. června 2010. To znamená, že pro vynětí podle článku 4 uvedeného nařízení musí dohody splňovat nejen podmínky pro vynětí podle nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody, nýbrž nesmí obsahovat rovněž žádná vážná omezení soutěže, obecně uváděná jako tvrdá omezení uvedená v článku 5 nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla.
- (15) Jelikož trhy servisu oprav a údržby a distribuce náhradních dílů obecně souvisejí s určitou značkou, je hospodářská soutěž na těchto trzích přirozeně méně intenzivní než na trhu prodeje nových motorových vozidel. Ačkoliv se v důsledku technického pokroku zvýšila spolehlivost a prodloužily se servisní intervaly, tento vývoj je předstížen trendem rostoucích cen jednotlivých oprav nebo údržby. Na trzích s náhradními díly konkurují díly, na nichž je vyznačena značka výrobce motorového vozidla, dílům dodávaným dodavatelem původního vybavení (OES) a jinými stranami. To udržuje tlak na ceny na těchto trzích, který zase vyvíjí tlak na ceny na trzích oprav a údržby, jelikož náhradní díly tvoří velkou část nákladů průměrné opravy. Opravy a údržba jako celek kromě toho představují velmi vysoký podíl celkových výdajů spotřebitelů na motorová vozidla, na něž připadá významná část rozpočtu průměrného spotřebitele.
- (16) K vyřešení zvláštních problémů v oblasti hospodářské soutěže, které se objevují na poprodejních trzích motorových vozidel, je nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody doplněno třemi dodatečnými tvrdými omezeními v nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla, jež se vztahují na dohody o opravách a údržbě motorových vozidel a o dodávkách náhradních dílů. Další pokyny k těmto dodatečným tvrdým omezením jsou uvedeny v oddíle III těchto pokynů.

III. POUŽITÍ DODATEČNÝCH USTANOVENÍ V NAŘÍZENÍ O BLOKOVÉ VÝJIMCE PRO MOTOROVÁ VOZIDLA

- (17) Na dohody se nevztahuje bloková výjimka, obsahují-li tvrdá omezení. Tato omezení jsou uvedena v článku 4 nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody a článku 5 nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla. Při zařazení některého z těchto omezení do dohody se předpokládá, že dohoda spadá do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy. Vede to rovněž k domněnce, že dohoda pravděpodobně nespĺňuje podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy, a proto se bloková výjimka nepoužije. Jedná se však o vyvratitelnou domněnku, která ponechává podnikům možnost hájit se v jednotlivých případech argumentem zvýšení efektivity podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy.
- (18) Jedním z cílů Komise, co se týká politiky v oblasti hospodářské soutěže v odvětví motorových vozidel, je ochrana přístupu výrobců náhradních dílů na poprodejní trhy motorových vozidel, a tudíž zajištění, aby pro nezávislé i schválené servisní pracovníky a rovněž pro velkoobchodníky s náhradními díly byly i nadále k dispozici konkurenční značky náhradních dílů. Dostupnost těchto náhradních dílů přináší spotřebitelům značný prospěch, zejména z toho důvodu, že často existují velké rozdíly v ceně mezi díly prodanými či dále prodanými výrobcem automobilů a alternativními díly. Alternativní díly za díly, na nichž je vyznačena značka výrobce motorového vozidla (díly OEM), zahrnují originální díly vyrobené a distribuované dodavateli původního vybavení (díly OES), zatímco ostatní díly odpovídající kvalitě původních součástek jsou dodávány výrobcem dílů „odpovídající kvality“.
- (19) „Původním dílem nebo zařízením“ se rozumí díl nebo zařízení, jež jsou vyrobeny podle specifikací a výrobních norem stanovených výrobcem motorových vozidel pro výrobu dílů nebo zařízení pro montáž daného motorového vozidla. Patří sem díly nebo zařízení, jež jsou vyrobeny na stejné výrobní lince, jako tyto díly a zařízení. Neprokáže-li se jinak, má se za to, že díly jsou původními díly, pokud jejich výrobce osvědčí, že odpovídají kvalitě konstrukčních částí použitých při montáži dotyčného motorového vozidla a že byly vyrobeny podle specifikací a výrobních norem motorového vozidla (viz čl. 3 odst. 26 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice)⁽²⁾).

⁽¹⁾ Vysvětlující brožura k nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 ze dne 31. července 2002 – *Distribuce a provádění servisu motorových vozidel v Evropské unii*.

⁽²⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

- (20) Aby byly díly považovány za díly „odpovídající kvality“, musí mít dostatečně vysokou kvalitu, aby jejich použití neohrožovalo dobré jméno dané schválené sítě. Stejně jako u ostatních norem pro výběr může výrobce motorových vozidel prokázat, že náhradní díl nesplňuje tento požadavek.
- (21) Ustanovení čl. 4 písm. e) nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody popisuje jako tvrdé omezení dohodu mezi dodavatelem součástek a kupujícím, který tyto součástky používá, jejímž cílem je dodavateli zabránit či jej omezit při prodeji těchto součástek konečným uživatelům, nezávislým servisním pracovníkům a poskytovatelům služeb, kterým kupující nesevěřil opravy nebo provádění servisu svého zboží. Ustanovení čl. 5 písm. a), b) a c) nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla obsahují další tři tvrdá omezení týkající se dohod o dodávkách náhradních dílů.
- (22) Ustanovení čl. 5 písm. a) nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla se týká omezení prodeje náhradních dílů pro motorová vozidla členy systému selektivní distribuce nezávislým servisním pracovníkům. Toto ustanovení je nejdůležitější pro zvláštní kategorii dílů, jež jsou někdy označovány jako náhradní díly vyráběné pro vlastní potřebu, které lze získat pouze u výrobce motorového vozidla nebo u členů jeho schválených sítí. Pokud se dodavatel a distributor dohodnou, že tyto díly nelze dodávat nezávislým servisním pracovníkům, tato dohoda pravděpodobně vyloučí tyto servisní pracovníky z trhu servisu oprav a údržby a porušuje článek 101 Smlouvy.
- (23) Ustanovení čl. 5 písm. b) nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla se týká přímého či nepřímého omezení dohodnutého mezi dodavatelem náhradních dílů, nástrojů pro opravy nebo diagnostického či jiného vybavení a výrobcem motorových vozidel, které omezuje schopnost dodavatele prodávat toto zboží schváleným a/nebo nezávislým distributorům a servisním pracovníkům. Tzv. „ujednání o vybavení nástroji“ mezi dodavateli součástek a výrobcem motorových vozidel jsou jedním z příkladů možných nepřímých omezení tohoto druhu. V tomto ohledu je nutno odkázat na sdělení Komise ze dne 18. prosince 1978 o jejím hodnocení určitých subdodavatelských smluv ve vztahu čl. 85 odst. 1 Smlouvy o EHS (sdělení o subdodavatelských smlouvách) ⁽¹⁾. Ustanovení čl. 101 odst. 1 Smlouvy se obvykle nepoužije na ujednání, na jehož základě výrobce motorových vozidel poskytne výrobcem součástek nástroje, jež jsou nezbytné pro výrobu určitých součástek, podílí se na nákladech na vývoj výrobku nebo přispívá nutnými ⁽²⁾ právy duševního vlastnictví nebo know-how a neumožňuje, aby byl tento

příspěvek využit k výrobě dílů pro přímé dodávky na poprodejní trhy. Pokud na druhou stranu výrobce motorových vozidel uloží dodavateli součástek povinnost převést jeho vlastnictví vztahující se na tento nástroj, práva duševního vlastnictví nebo know-how, podílí se pouze na nepodstatné části nákladů na vývoj výrobku či nepřispívá nutnými nástroji, právy duševního vlastnictví nebo know-how, má se za to, že se nejedná o skutečnou dohodu o subdodávkách. Proto se na toto ujednání může vztahovat čl. 101 odst. 1 Smlouvy a může být posuzováno podle ustanovení nařízení o blokových výjimkách.

- (24) Ustanovení čl. 5 písm. c) nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla se týká omezení dohodnutého mezi výrobcem motorových vozidel, který používá komponenty pro první montáž motorových vozidel, a dodavatelem těchto komponentů, které omezuje schopnost dodavatele účinným a dobře viditelným způsobem umísťovat svoji obchodní značku nebo logo na dodávané komponenty nebo náhradní díly. V zájmu většího výběru pro spotřebitele by servisní pracovníci a spotřebitelé měli být schopni určit, které náhradní díly alternativních dodavatelů jiné než díly nesoucí značku výrobce motorových vozidel, vyhovují danému motorovému vozidlu. Umístění obchodní značky nebo loga na komponenty a náhradní díly usnadňuje určení kompatibilních náhradních dílů, které lze získat od dodavatelů původního vybavení. Vyloučením této možnosti mohou výrobci motorových vozidel omezit uvádění na trh dílů vyrobených dodavatelem původního vybavení a výběr spotřebitelů způsobem, který je v rozporu s ustanoveními čl. 101 Smlouvy.

IV. POSOUZENÍ KONKRÉTNÍCH OMEZENÍ

- (25) K posouzení slučitelnosti konkrétních omezení s článkem 101 Smlouvy by strany vertikálních dohod v odvětví motorových vozidel měly tyto pokyny použít jako doplněk k obecným pokynům k vertikálním omezením. Tento oddíl poskytuje konkrétní pokyny týkající se nákupu jedné značky a selektivní distribuce, což jsou dvě oblasti, které mohou mít zvláštní význam pro posuzování kategorie dohod uvedených v oddíle II těchto pokynů.

1. Povinnosti nákupu jedné značky

- i) *Posouzení povinností nákupu jedné značky podle nařízení o blokových výjimkách*

- (26) Podle článku 3 nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody se dodavatel a distributor motorových vozidel, jejichž podíl na relevantním trhu nepřevyšuje 30 %, mohou dohodnout

⁽¹⁾ Úř. věst. C 1, 3.1.1979, s. 2.

⁽²⁾ Pokud výrobce motorových vozidel poskytne výrobcem součástek nástroje, práva duševního vlastnictví nebo know-how, toto ujednání nebude využívat oznámení o subdodávkách, jestliže dodavatel součástek již má tento nástroj, práva duševního vlastnictví nebo know-how k dispozici, nebo by je mohl za přiměřených podmínek získat, neboť za těchto okolností by příspěvek nebyl nutný.

na povinnosti týkající se nákupu jedné značky, podle níž musí distributor nakupovat motorová vozidla pouze od dodavatele nebo od jiných podniků určených dodavatelem pod podmínkou, že doba trvání tohoto zakazu soutěžit je omezena na nejvýše pět let. Tytéž zásady se použijí na dohody mezi dodavateli a jejich schválenými servisními pracovníky a/nebo distributory náhradních dílů. Obnovení po pěti letech vyžaduje výslovný souhlas obou stran a neměly by existovat žádné překážky, které by distributorovi bránily v tom, aby na konci pětiletého období zakaz soutěžit účinně ukončil. Nařízení o blokových výjimkách se na zakazy soutěžit nevztahují, pokud je jejich trvání neomezené, případně přesahuje období pěti let, avšak za těchto okolností by se nařízení o blokových výjimkách nadále uplatňovala na zbývající část vertikální dohody. Totéž se týká i zakazů soutěžit, které jsou automaticky obnovitelné po pěti letech. Překážky, hrozby ukončení smlouvy nebo oznámení o opětovném zavedení povinnosti týkající se nákupu jedné značky před uplynutím přiměřené lhůty, která by distributorovi nebo novému dodavateli umožnila amortizovat jejich ztracené investice, by se rovnaly automatickému obnovení příslušného závazku prodávat jednu značku.

- (27) Podle čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody se výjimka nevztahuje na jakýkoli přímý nebo nepřímý závazek ukládající členům systému selektivní distribuce neprodávat značky určitých soutěžících dodavatelů. Zvláštní pozornost by měla být věnována způsobu, jakým se uplatňuje povinnost nákupu jedné značky u stávajících distributorů obchodujících s více značkami, s cílem zajistit, aby příslušné povinnosti nebyly součástí celkové strategie zaměřené na vyloučení hospodářské soutěže ze strany jednoho nebo více určitých dodavatelů, a především ze strany nových dodavatelů nebo slabších konkurentů. Takové obavy mohou vzniknout zejména tehdy, pokud jsou prahové hodnoty tržního podílu uvedené v bodě 34 těchto pokynů překročeny a pokud dodavatel používající tento typ omezení má takové postavení na relevantním trhu, jež mu umožňuje výrazně přispívat k celkovému uzavření trhu ⁽¹⁾.
- (28) Zakazy soutěžit ve vertikálních dohodách nepředstavují tvrdá omezení, avšak podle situace na trhu mohou mít přesto negativní účinky, které mohou vést k tomu, že dohody spadají do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy ⁽²⁾. Takový škodlivý účinek může například vzniknout, pokud vytvoření překážek pro vstup na trh nebo rozšíření činnosti vylučuje konkurenční dodavatele a poškozuje spotřebitele, především zvýšením cen nebo omezením výběru výrobků, snížením jejich kvality či snížením úrovně inovace výrobků.
- (29) Zakazy soutěžit však mohou mít rovněž pozitivní účinky, které mohou odůvodnit použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Mohou zejména pomoci odstranit problém související s „parazitováním“, kdy jeden dodavatel má prospěch z investic, které vynaložil jiný dodavatel. Dodavatel může například investovat do obchodních prostor distributora, čímž však může přilákat zákazníky konkurenční značky, která se rovněž prodává ve stejných prostorách. Totéž platí pro investice jiného typu uskutečněné dodavatelem, jež může distributor využít k prodeji motorových vozidel konkurenčních výrobců, jako jsou například investice do odborné přípravy.
- (30) Další pozitivní účinek zakazů soutěžit v odvětví motorových vozidel se týká zlepšení image značky a dobrého jména distribuční sítě. Taková omezení mohou pomoci při vytváření a zachování image značky tím, že distributory nutí dodržovat určitou míru jednoty a určité normy kvality, a tak zvyšují její prodej a přitažlivost této značky pro konečného spotřebitele.
- (31) Podle čl. 1 písm. d) nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody je zakaz soutěžit vymezen jako:
- „a) jakýkoli přímý nebo nepřímý závazek zakazující kupujícímu vyrábět, nakupovat prodávat nebo dále prodávat zboží nebo služby soutěžící se smluvním zbožím nebo službami; nebo
- b) jakýkoli přímý nebo nepřímý závazek zavazující kupujícího provést u dodavatele nebo jakéhokoli jiného podniku označeného dodavatelem více než 80 % ročních nákupů smluvního zboží nebo služeb a jejich náhrad na relevantním trhu.“
- (32) Kromě přímého způsobu svázání distributora se svou značkou nebo značkami se dodavatel může uchýlit rovněž k nepřímým prostředkům, které mají stejný účinek. V odvětví motorových vozidel mohou k nepřímým prostředkům patřit normy kvality, které jsou výslovně navrženy tak, aby distributory odrazovaly od prodeje výrobků konkurenčních značek ⁽³⁾, odměny podmíněné souhlasem distributora, že bude prodávat výhradně jednu značku, cílové rabaty nebo určité jiné požadavky,

⁽¹⁾ Oznámení Komise o dohodách menšího významu, které výrazně neomezují hospodářskou soutěž podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství (*de minimis*), Úř. věst. C 368, 22.12.2001, s. 13.

⁽²⁾ Co se týká příslušných činitelů, jež je nutno vzít v úvahu při posuzování zakazu soutěžit podle čl. 101 odst. 1 Smlouvy, viz příslušný oddíl obecných pokynů k vertikálním omezením, zejména body 129 až 150.

⁽³⁾ Viz věci BMW, IP/06/302 – 13.3.2006 a Opel 2006, IP/06/303 – 13.3.2006.

například požadavek zřídit pro konkurenční značku zvláštní právní subjekt nebo povinnost předvádět jinou konkurenční značku ve zvláštní předváděcí místnosti nacházející se v zeměpisné oblasti, v níž splnění takového požadavku není ekonomicky rentabilní (např. řídké osídlené oblasti).

- (33) Bloková výjimka stanovená v nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody se vztahuje na všechny formy přímého či nepřímého zákazu soutěžit, pokud podíly jak dodavatele a tak distributora na trhu nepřevyšují 30 % a doba trvání zákazu soutěžit nepřekračuje pět let. Avšak i v případech, kdy jednotlivé dohody splňují tyto podmínky, může využití zákazů soutěžit vést k negativním dopadům na hospodářskou soutěž, které nejsou vyrovnány jejich příznivými účinky. V odvětví motorových vozidel by mohly být takovéto čisté negativní dopady na hospodářskou soutěž zejména důsledkem kumulativních účinků, jež vedou k vyloučení konkurenčních značek.
- (34) V případě distribuce motorových vozidel na maloobchodní úrovni pravděpodobně nedojde k tomuto druhu vyloučení na trzích, na nichž mají všichni dodavatelé podíly nižší než 30 %, a celkové procento prodeje všech motorových vozidel, na které se vztahuje povinnost prodávat jednu značku na daném trhu (tj. celkový podíl vázaného trhu) je nižší než 40 %⁽¹⁾. Pokud existuje jeden dodavatel, který nemá dominantní postavení, s podílem na trhu vyšším než 30 % relevantního trhu, přičemž podíly všech ostatních dodavatelů na trhu jsou nižší než 30 %, kumulativní účinky narušující hospodářskou soutěž nejsou pravděpodobné, jestliže celkový podíl vázaného trhu nepřevyšuje 30 %.
- (35) Jsou-li přístup na relevantní trh prodeje nových motorových vozidel a hospodářská soutěž na tomto trhu významně omezeny kumulativním účinkem paralelních sítí podobných vertikálních dohod obsahujících povinnosti nákupu jedné značky, může Komise odejmout výhodu blokové výjimky podle článku 29 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy⁽²⁾. Rozhodnutí o odnětí výjimky může být určeno zejména těm dodavatelům, kteří významně přispívají kumulativnímu uzavření relevantního trhu. Pokud takový účinek nastane na vnitrostátním trhu, mohou výhodu blokové výjimky s ohledem na toto území odejmout rovněž vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dotyčného členského státu.

- (36) Kromě toho, pokud paralelní sítě dohod, které obsahují podobná vertikální omezení, pokrývají více než 50 % daného trhu, může Komise přijmout nařízení, kterým se

bloková výjimka s ohledem na tato omezení prohlásí za nepoužitelnou pro daný trh. Taková situace může nastat zejména tehdy, vedou-li kumulativní účinky vyplývající z širokého využívání povinnosti prodávat jednu značku k poškození spotřebitele na trhu.

- (37) Pokud jde o posouzení povinností týkajících se minimálního nákupu vypočítaných na základě celkových ročních požadavků distributora, může být odejmutí výhody blokové výjimky důvodné, pokud kumulativní účinky narušující hospodářskou soutěž nastanou i v případě, že dodavatel ukládá povinnost týkající se minimálního nákupu nižší, než je prahová hodnota 80 % stanovená v čl. 1 písm. D) nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody. Strany musí uvážit, zda na základě příslušné skutkové situace povinnost distributora zajistit, aby daný procentní podíl jeho celkových nákupů motorových vozidel nesl značku dodavatele, mu nebrání v převzetí jedné či více dalších konkurenčních značek. Z tohoto hlediska i povinnost týkající se minimálního nákupu stanovená na úrovni nižší než 80 % celkového ročního nákupu znamená závazek prodávat jednu značku, pokud zavazuje distributora, který má zájem o distribuci nové značky podle vlastního výběru od konkurujícího výrobce, aby prodal tolik motorových vozidel značky, kterou v současnosti prodává, že by se obchody distributora staly hospodářsky neúnosné⁽³⁾. Taková povinnost minimálního nákupu bude rovněž znamenat povinnost nakupovat jednu značku, pokud konkurenčního dodavatele nutí, aby rozdělil svůj předpokládaný objem prodeje na daném území mezi několik distributorů, což by vedlo ke zdvojení investičních nákladů a roztržštění obchodní přítomnosti.

ii) *Posouzení povinností týkajících se nákupu jedné značky, na něž se nevztahují nařízení o blokových výjimkách*

- (38) Strany mohou být rovněž vyzvány, aby posoudily slučitelnost povinností týkajících se nákupu jedné značky s pravidly hospodářské soutěže s ohledem na dohody, které nejsou způsobilé pro blokovou výjimku, jelikož podíly stran na trhu převyšují 30 % nebo doba trvání dohody je delší než 5 let. Tyto dohody proto budou muset být podrobeny individuálnímu posouzení, aby se zjistilo, zda se na ně vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy, a pokud ano, zda lze prokázat zvýšení efektivity vyrovnávající nepříznivé účinky. Pokud ano, mělo by jim být umožněno využít výjimku stanovenou v čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Při posuzování jednotlivých případů se použijí obecné zásady stanovené v oddíle VI bodě 2.1 obecných pokynů k vertikálním omezením.

⁽³⁾ Pokud například obchodní zástupce k uspokojení poptávky prodá ročně 100 vozidel značky A a má zájem koupit 100 vozidel značky B, povinnost minimálního nákupu ve výši 80 % v případě značky A by znamenala, že následující rok by obchodní zástupce musel koupit 160 vozidel značky A. Vzhledem k tomu, že míra rozšíření je obvykle poměrně stabilní, obchodnímu zástupci by pravděpodobně zůstala velká zásoba neprodaných vozidel značky A. Aby se takové situaci vyhnul, byl by nucen výrazně snížit prodej vozidel značky B. V závislosti na konkrétních okolnostech případu lze takový postup považovat za závazek nakupovat jednu značku.

⁽¹⁾ Viz obecné pokyny k vertikálním omezením, bod 141.

⁽²⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

(39) Zejména dohody uzavřené mezi výrobcem motorových vozidel nebo jejich dovozcem na jedné straně a distributory náhradních dílů a/nebo schválenými servisními pracovníky na straně druhé nebudou spadat do působnosti nařízení o blokových výjimkách, pokud podíl smluvních stran na trhu převyšuje 30 % prahovou hodnotu, jak tomu pravděpodobně bude u většiny takových dohod. Povinnosti nákupu jedné značky, jež bude třeba za těchto okolností posoudit, zahrnují všechny typy omezení, která přímo a nepřímo omezují schopnost schválených distributorů nebo servisních pracovníků získat originální náhradní díly nebo náhradní díly odpovídající kvality od třetích stran. Povinnost schváleného servisního pracovníka používat originální náhradní díly dodávané výrobcem motorového vozidla na záruční opravy, bezplatný servis a práce související se svoláním k opravě motorového vozidla, by však nebyla považována za povinnost prodávat jednu značku, ale spíše za objektivně odůvodněný požadavek.

(40) Povinnost prodávat jednu značku v dohodách o distribuci nových motorových vozidel bude muset být rovněž individuálně posouzena, pokud trvání těchto dohod přesahuje pět let a/nebo pokud tržní podíl dodavatele přesahuje 30 %, což může být případ určitých dodavatelů v některých členských státech. Za takových okolností by strany měly přihlížet nejen k tržnímu podílu dodavatele a kupujícího, ale také k celkovému vázanému podílu na trhu zohledňujícímu prahové hodnoty uvedené v bodě 34. Při překročení těchto prahových hodnot se jednotlivé případy budou posuzovat v souladu s obecnými zásadami stanovenými oddíle VI bodě 2.1 obecných pokynů k vertikálním omezením.

(41) Posouzení povinností minimálního nákupu, které nespádají do působnosti nařízení o blokových výjimkách, vypočítaných na základě celkových ročních požadavků distributora zohlední všechny důležité skutkové okolnosti. Zejména požadavek minimálního nákupu nižší než 80 % celkového ročního nákupu představuje povinnost prodávat jednu značku tehdy, pokud by bránil distributorovi obchodovat s jednou nebo více dalšími konkurenčními značkami.

2. Selektivní distribuce

(42) Selektivní distribuce je v současnosti převládající formou distribuce v odvětví motorových vozidel. Její využití je rozšířené jak v distribuci motorových vozidel, tak u servisu oprav a údržby a distribuce náhradních dílů.

(43) V případě čistě kvalitativní selektivní distribuce jsou distributoři a servisní pracovníci vybíráni pouze na základě objektivních kritérií vyžadovaných povahou výrobku nebo služby, jako jsou technické dovednosti pracovníků

prodeje, uspořádání prodejních zařízení, techniky prodeje a druh služby prodeje, která bude poskytována distributorem⁽¹⁾. Uplatňování těchto kritérií neomezuje přímo počet distributorů nebo servisních pracovníků, kteří jsou přijati do sítě dodavatele. Obvykle se usuzuje, že čistě kvalitativní selektivní distribuce nespádá do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy z důvodu neexistence negativních dopadů na hospodářskou soutěž, jsou-li splněny tyto tři podmínky. Za prvé, povaha dotyčného výrobku musí vyžadovat využití selektivní distribuce, tj. systém musí s ohledem na povahu daného výrobku vytvářet oprávněný požadavek na zachování kvality výrobku a zajištění jeho správného používání. Za druhé, distributoři nebo servisní pracovníci musí být vybíráni na základě objektivních kritérií kvalitativní povahy, která jsou pro všechny potenciální další prodejce stanovena jednotně a nejsou používána diskriminačním způsobem. Za třetí, musí být stanovena jen kritéria nezbytně nutná.

(44) Zatímco kvalitativní selektivní distribuce znamená výběr distributorů nebo servisních pracovníků pouze na základě objektivních kritérií vyžadovaných povahou výrobku nebo služby, kvantitativní selektivní distribuce doplňuje další kritéria pro výběr, která bezprostředněji omezují počet potenciálních distributorů nebo servisních pracovníků například tím, že přímo stanoví jejich počet nebo vyžadují minimální obrat. Obvykle se má za to, že sítě založené na kvantitativních kritériích jsou více omezující než sítě, které jsou založeny pouze na kvalitativním výběru, a proto se na ně s větší pravděpodobností vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy.

(45) Pokud se na dohody o selektivní distribuci vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy, musí strany posoudit, zda jejich dohody mohou využít výhodu blokové výjimky, nebo individuálně výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy.

i) *Posouzení selektivní distribuce podle nařízení o blokových výjimkách*

(46) Nařízení o blokových výjimkách vyjímají dohody o selektivní distribuci bez ohledu na skutečnost, zda jsou použita kvantitativní nebo čistě kvalitativní kritéria pro výběr, pokud podíly stran na trhu nepřevyšují 30 %. Tato výjimka je však podmíněna tím, že dohody neobsahují žádná tvrdá omezení stanovená v článku 4

⁽¹⁾ Je však třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou evropských soudů mohou i čistě kvalitativní systémy selektivní distribuce omezovat hospodářskou soutěž, pokud existence určitého počtu těchto systémů neponechává žádný prostor pro jiné formy distribuce založené na jiném způsobu soutěžení. Tato situace zpravidla nevznikne na trzích pro prodej nových motorových vozidel, na nichž leasingové a jiné podobné smlouvy představují platnou alternativu přímého nákupu motorového vozidla, ani na trzích servisu oprav a údržby, pokud nezávislí servisní pracovníci poskytují spotřebitelům alternativní kanál pro údržbu jejich motorových vozidel. Viz například věc T-88/92 *Groupement d'achat Édouard Leclerc v. Komise*, Sb. rozh. 1996, s. II-1961.

nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody a článku 5 nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla, ani žádné z vyloučených omezení popsaných v článku 5 nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody.

(47) Tři tvrdá omezení v nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody se týkají výslovně selektivní distribuce. Čl. 4 písm. b) popisuje jako tvrdé omezení území, na kterém kupující, který je stranou dohody, může prodávat smluvní zboží nebo služby, nebo omezení okruhu zákazníků, kterým kupující, který je stranou dohody, může prodávat smluvní zboží nebo služby, s výjimkou omezení prodeje členy systému selektivní distribuce neschváleným distributorům na trzích, na nichž je takovýto systém používán. Ustanovení čl. 4 písm. c) popisuje jako tvrdé dohody omezující aktivní nebo pasivní prodej konečným uživatelům členy systému selektivní distribuce působícími na maloobchodní úrovni, aniž je dotčena možnost zakázat členovi tohoto systému působit z neschváleného místa usazení, zatímco čl. 4 písm. d) se týká omezení křížových dodávek mezi distributory uvnitř systému selektivní distribuce, včetně distributorů působících na různých úrovních prodeje. Tato tři tvrdá omezení mají zvláštní význam pro distribuci motorových vozidel.

(48) Vnitřní trh spotřebitelům umožnil nakupovat motorová vozidla v jiných členských státech a využívat cenových rozdílů mezi nimi a Komise považuje ochranu paralelního obchodu v tomto odvětví za důležitý cíl v oblasti hospodářské soutěže. Schopnost spotřebitele nakupovat zboží v jiných členských státech je zvláště důležitá, pokud jde o motorová vozidla, vzhledem k vysoké hodnotě zboží a přímým výhodám v podobě nižších cen pro spotřebitele, kteří pořizují motorová vozidla jinde v Unii. Komise se proto obává, aby dohody o distribuci neomezovaly paralelní obchod, jelikož nelze očekávat, že taková situace splní podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy⁽¹⁾.

(49) Komise zahájila proti výrobcům motorových vozidel několik řízení kvůli bránění tomuto obchodu a její rozhodnutí byla z velké části potvrzena evropskými soudy⁽²⁾. Tyto zkušenosti prokazují, že omezení

paralelního obchodu může mít řadu forem. Dodavatel může například vyvíjet tlak na distributory, hrozit jim ukončením smlouvy, nevyplácet odměny, odmítnout dodržet záruky u motorových vozidel dovezených spotřebitelem nebo dodaných v rámci křížových dodávek mezi distributory usazenými v různých členských státech nebo nechat distributora čekat podstatně déle na dodání totožného motorového vozidla, má-li dotčený zákazník bydliště v jiném členském státě.

(50) Zvláštní případ nepřímých omezení paralelního obchodu nastává, pokud distributor nemůže získat nová motorová vozidla s příslušnými specifikacemi, jež jsou zapotřebí pro přeshraniční prodej. V těchto zvláštních případech může výhoda blokové výjimky záviset na skutečnosti, zda dodavatel poskytuje svým distributorům motorová vozidla s totožnými specifikacemi jako v případě prodeje v jiných členských státech pro prodej zákazníkům z těchto zemí (tzv. „ustanovení o dostupnosti“)⁽³⁾.

(51) Pro účely uplatňování nařízení o blokových výjimkách, a zejména pokud jde o uplatňování čl. 4 písm. c) nařízení o obecné blokové výjimce pro vertikální dohody, zahrnuje výraz „koneční uživatelé“ leasingové společnosti. To zejména znamená, že distributorům v systémech selektivní distribuce nelze bránit v prodeji nových motorových vozidel leasingovým společností dle jejich výběru. Dodavatel využívající selektivní distribuci však může svým distributorům bránit v prodeji nových motorových vozidel leasingovým společností, hrozí-li ověřitelné riziko, že tyto společnosti budou tato motorová vozidla prodávat dále, dokud jsou ještě nová. Dodavatel proto může od obchodního zástupce požadovat, aby před prodejem určité společnosti prověřil používané obecné podmínky leasingu, aby se ověřilo, že daná společnost je skutečně leasingovou společností a nikoli neschváleným dalším prodejcem. Povinnost, aby obchodní zástupce poskytl svému dodavateli kopie všech leasingových smluv před prodejem motorového vozidla leasingové společnosti, by však mohla vést k nepřímému omezení prodeje.

(52) Výraz „koneční uživatelé“ zahrnuje rovněž spotřebitele, kteří nakupují pomocí zprostředkovatele. Zprostředkovatelem je osoba nebo podnik nakupující nové motorové vozidlo jménem uvedeného spotřebitele, aniž by byl členem distribuční sítě. Tyto subjekty plní odvětví motorových vozidel důležitou úlohu zejména tím, že usnadňují spotřebitelům nákup motorových vozidel v jiných členských státech. Postavení zprostředkovatele by se zpravidla mělo doložit předložením platného pověření, které

(1) Domněnku, že omezení přeshraničního prodeje může poškodit spotřebitele, potvrdil Soudní dvůr ve věci C-551/03 P *General Motors*, Sb. rozh. 2006, s. I-3173, body 67 a 68; věci C-338/00 P *Volkswagen v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. I-9189, body 44 a 49 a věci T-450/05 *Peugeot v. Komise*, rozsudek ze dne 9. července 2009, dosud nezveřejněno, body 46–49.

(2) Rozhodnutí Komise 98/273/ES ze dne 28. ledna 1998 ve věci IV/35.733 – VW, rozhodnutí Komise 2001/146/ES ze dne 20. září 2000 ve věci COMP/36.653 – Opel, Úř. věst. L 59, 28.2.2001, s. 1, rozhodnutí Komise 2002/758/ES ze dne 10. října 2001 ve věci COMP/36.264 – Mercedes-Benz, Úř. věst. L 257, 25.9.2002, s. 1, rozhodnutí Komise 2006/431/ES ze dne 5. října 2005 ve věcech F-2/36.623/36.820/37.275 – SEP a další/Peugeot SA.

(3) Spojené věci 25 a 26/84 *Ford-Werke AG a Ford of Europe Inc. v. Komise Evropských společností*, Sb. rozh. 1985, s. 2725.

obsahuje jméno a adresu spotřebitele, získaného před uzavřením obchodu. Využíváním internetu jako prostředku k přilákání zákazníků v souvislosti s danou řadou motorových vozidel a k získávání elektronických pověření od těchto zákazníků není dotčeno postavení zprostředkovatele. Zprostředkovatele je nutno odlišovat od nezávislých dalších prodejců, kteří kupují motorová vozidla za účelem dalšího prodeje a nejednají jménem konkrétních spotřebitelů. Pro účely nařízení o blokových výjimkách se nezávislí další prodejci nepovažují za konečné uživatele.

ii) *Posouzení selektivní distribuce nespádající do oblasti působnosti nařízení o blokových výjimkách*

- (53) Jak je objasněno v bodě 175 obecných pokynů k vertikálním omezením, možnými riziky v oblasti hospodářské soutěže způsobenými selektivní distribucí je omezení soutěže v rámci značky, vyloučení určitého typu (typů) distributorů, zejména v případě kumulativního účinku, a usnadnění vzniku nekalých praktik mezi dodavateli nebo kupujícími.
- (54) Při hodnocení selektivní distribuce z hlediska případných účinků škodlivých pro hospodářskou soutěž podle čl. 101 odst. 1 Smlouvy je třeba rozlišit mezi čistě kvalitativní selektivní distribucí a kvantitativní selektivní distribucí. Jak bylo uvedeno v bodě 43, kvalitativní selektivní distribuce obvykle nespadá do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy.
- (55) Skutečnost, že síť dohod netěží z blokové výjimky, jelikož podíl jedné či více stran převyšuje 30 % prahovou hodnotu stanovenou pro použití výjimky, neznamená, že tyto dohody jsou protiprávní. Strany těchto dohod je musí podrobit individuální analýze, aby ověřily, zda tyto dohody spadají do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy, a pokud ano, zda mohou využít výhodu výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy.
- (56) Pokud jde o zvláštnosti distribuce nových motorových vozidel, kvantitativní selektivní distribuce bude zpravidla splňovat podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy, pokud podíly stran na trhu nepřevyšují 40 %. Strany těchto dohod však musí mít na paměti, že existence zvláštních norem pro výběr by mohla mít vliv na to, zda jejich dohody splňují podmínky stanovené v s čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Například, ačkoliv použití klauzulí o umístění v dohodách o selektivní distribuci nových motorových vozidel, tj. dohod, které obsahují zákaz uložený členovi systému selektivní distribuce vykonávat činnost z neschválených poboček, přináší obvykle výhody související se zvýšením efektivnosti v podobě účinnější logistiky a předvídatelného pokrytí sítě, nad těmito výhodami mohou převážet nevýhody, je-li podíl dodavatele na trhu velmi vysoký, a v těchto případech tyto klauzule nemusí být schopné využít výhodu výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy.
- (57) Individuální posouzení selektivní distribuce v případě schválených servisních pracovníků rovněž vyvolává zvláštní otázky. Pokud existuje trh⁽¹⁾ servisu oprav a údržby, který je oddělený od trhu prodeje nových motorových vozidel, má se za to, že je spojený se značkou. Hlavním zdrojem hospodářské soutěže na tomto trhu je konkurenční interakce mezi nezávislými a schválenými servisními pracovníky příslušné značky.
- (58) Především nezávislí servisní pracovníci vyvíjejí zásadní konkurenční tlak, jelikož se jejich obchodní modely a související provozní náklady liší od obchodního modelu a provozních nákladů ve schválených sítích. Dále na rozdíl od schválených servisních pracovníků, kteří do velké míry využívají značkové díly výrobců motorových vozidel, nezávislé opravny obecně více využívají jiné značky, čímž majiteli motorového vozidla umožňují vybrat si mezi konkurenčními díly. Jelikož se převážná většina oprav novějších motorových vozidel v současnosti provádí ve schválených opravárnách, je důležité, aby hospodářská soutěž mezi schválenými opravami byla i nadále účinná, což je možné pouze v případě, že síť zůstane přístupná pro nové účastníky trhu.
- (59) Nový právní rámec usnadňuje Komisi a vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž chránit hospodářskou soutěž mezi nezávislými opravami a schválenými servisními pracovníky, jakož i mezi členy jednotlivých sítí schválených servisních pracovníků. Především snížení prahové hodnoty tržního podílu ze 100 % na 30 %, kterým se vyjímá kvalitativní kritérium pro selektivní distribuci, rozšiřuje možnosti působnosti orgánů pro hospodářskou soutěž.
- (60) Při posuzování vlivu vertikálních dohod na hospodářskou soutěž na poprodejních trzích motorových vozidel by tak zúčastněné strany měly brát v úvahu odhodlání Komise zachovat hospodářskou soutěž jak mezi členy sítí schválených servisních pracovníků, tak mezi jejich členy a nezávislými servisními pracovníky. Za tímto účelem je třeba věnovat zvláštní pozornost třem specifickým druhům chování, které mohou omezit tuto hospodářskou

⁽¹⁾ V některých případech je systémový trh, který zahrnuje motorová vozidla i náhradní díly, možné definovat, mj. na základě životnosti motorového vozidla i na základě preferencí a chování uživatelů při nákupu. Viz Sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství, Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5, bod 56. Jedním z důležitých faktorů je, zda podstatná část kupujících provádí svůj výběr s přihlédnutím k nákladům v průběhu životního cyklu motorového vozidla. Zcela jiné chování při nákupu lze například pozorovat u odběratelů jednotlivých motorových vozidel a u odběratelů nákladních vozidel, kteří kupují a provozují vozový park a kteří při nákupu motorového vozidla přihlížejí k nákladům na údržbu. Dalším relevantním faktorem je existence a relativní postavení dodavatelů dílů, servisních pracovníků a/nebo distributorů dílů působících na poprodejním trhu nezávisle na výrobcích motorových vozidel. Ve většině případů pravděpodobně existuje zvláštní poprodejní trh spojený se značkou, zejména proto, že většina kupujících jsou soukromé osoby nebo malé a střední podniky, které nakupují motorová vozidla a poprodejní služby zvláště a nemají systematický přístup k údajům, jež by jim umožnily posoudit celkové náklady na vlastnictví motorového vozidla předem.

soutěž tím, a sice bránění nezávislým servisním pracovníkům v přístupu k technickým informacím, nebo zneužívání zákonných a/nebo prodloužených záruk k vyloučení nezávislých servisních pracovníků, nebo podmiňování přístupu do sítí schválených servisních pracovníků nekvalitativními kritérii.

- (61) Ačkoli se následující tři pododdíly vztahují zejména na selektivní distribuci, mohou stejné protisoutěžní účinky uzavření trhu vyplývat také z jiných typů vertikálních dohod, které přímo nebo nepřímo omezují počet servisních partnerů smluvně spojených s výrobcem motorových vozidel.

Přístup nezávislých subjektů k technickým informacím

- (62) Ačkoliv se obvykle má za to, že čistě kvalitativní selektivní distribuce nepadá do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy kvůli neexistenci negativních dopadů na hospodářskou soutěž⁽¹⁾, dohody o kvalitativní selektivní distribuci uzavřené se schválenými servisními pracovníky a/nebo distributory dílů mohou spadat do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy, pokud v rámci těchto dohod jedna ze stran jedná způsobem, který vylučuje nezávislé subjekty z trhu, například tím, že těmto subjektům neposkytne technické informace nezbytné pro opravy a údržbu. Pojem nezávislé subjekty zahrnuje v této souvislosti nezávislé servisní pracovníky, výrobce a distributory náhradních dílů, výrobce opravárenských zařízení nebo nástrojů, vydavatele technických informací, automobilové kluby, provozovatele silniční pomoci, subjekty nabízející kontrolní a zkušební služby a subjekty zajišťující školení pro servisní pracovníky.

- (63) Dodavatelé poskytují svým schváleným servisním pracovníkům v plné šíři technické informace nezbytné pro opravy a údržbu motorových vozidel jejich značek a často jsou jedinými podniky, které mohou servisním pracovníkům poskytnout veškeré technické informace o dotyčných značkách, které potřebují. V těchto případech platí, že pokud dodavatel neposkytne nezávislým servisním pracovníkům přiměřený přístup k technickým informacím o své značce, které jsou nezbytné pro opravy a údržbu, mohou se zvýšit případné negativní účinky plynoucí z jeho dohod se schválenými servisními pracovníky a/nebo distributory dílů, což má za následek, že tyto dohody spadají do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy.

⁽¹⁾ Jak bylo zdůrazněno v bodu 54, zpravidla to platí pro trhy servisu oprav a údržby, pokud nezávislí servisní pracovníci poskytují spotřebitelům alternativu pro údržbu jejich motorových vozidel.

- (64) Neposkytnutí přístupu k potřebným technickým informacím by mohlo mimoto oslabit postavení nezávislých subjektů na trhu, což by znamenalo újmu pro spotřebitele s ohledem na významnou redukci výběru náhradních dílů, vyšší ceny za servis oprav a údržby, omezený výběr opraven a případné problémy spojené s bezpečností. V těchto případech nebude vyšší efektivnost, která by podle očekávání obvykle vyplývala z dohod o opravách schválenými servisními pracovníky a o distribuci dílů, taková, aby vyrovnala tyto negativní dopady na hospodářskou soutěž, a dotyčné dohody by proto nesplňovaly podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy.

- (65) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽²⁾ a nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽³⁾, stanoví systém šíření informací o opravách a údržbě s ohledem na osobní automobily uváděné na trh ode dne 1. září 2009. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro 6) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel⁽⁴⁾ a následná prováděcí opatření stanoví tento systém s ohledem na užitková vozidla uváděná na trh ode dne 1. ledna 2013. Komise bude k těmto nařízením přihlížet při posuzování podezření ze zadržování technických informací nezbytných pro opravy a údržbu týkajících se motorových vozidel uvedených na trh před těmito daty. Při zvažování, zda může mít neposkytnutí určité informace za následek to, že se na dotyčné dohody bude vztahovat čl. 101 odst. 1 Smlouvy, je nutno vzít v potaz řadu činitelů, včetně toho, zda:

- a) je dotyčný údaj technickou informací, nebo informací jiného typu, například obchodní informací⁽⁵⁾, jež může být oprávněně zadržována;

⁽²⁾ Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Za obchodní informace lze považovat informace, které se používají při poskytování servisu oprav a údržby, avšak které nejsou pro opravy a údržbu motorových vozidel nezbytné. Jedná se například o fakturační software nebo informace o hodinových sazbách uplatňovaných v rámci schválené sítě.

- b) bude mít neposkytnutí dotyčných technických informací znatelný dopad na schopnost nezávislých subjektů plnit své úkoly a vyvíjet konkurenční tlak na trhu;
- c) je dotyčná technická informace k dispozici členům příslušné sítě schválených servisních pracovníků. Je-li schválené síti poskytnuta v jakékoli podobě, měla by být nediskriminačním způsobem poskytnuta rovněž nezávislým subjektům;
- d) bude dotyčná technická informace použita skutečně ⁽¹⁾ k opravám a údržbě motorových vozidel, či k jinému účelu ⁽²⁾, např. k výrobě náhradních dílů nebo nástrojů.

rovněž způsob poskytování technických informací. Přístup by měl být umožněn na žádost a bez zbytečného odkladu, informace by měly být poskytnuty v použitelné formě a ceny požadované za informace by neměly odrazovat od přístupu těmito informacím tím, že není brán v úvahu rozsah, ve kterém je nezávislý subjekt používá. Po dodavateli motorových vozidel by mělo být požadováno, aby poskytl nezávislým subjektům přístup k technickým informacím o nových motorových vozidlech od chvíle, kdy je tento přístup poskytován jeho schváleným servisním pracovníkům, a neměl by nutit nezávislé subjekty, aby si kupovaly více informací, než je nutné k vykonávání dotyčné práce. Článek 101 Smlouvy však dodavatele nezavazuje poskytovat technické informace ve standardizovaném formátu nebo prostřednictvím určitého technického systému, jako je například norma CEN/ISO nebo formát OASIS jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 715/2007 a nařízení Komise (ES) č. 295/2009 ze dne 18. března 2009 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury ⁽⁴⁾.

(66) Technický pokrok vede k tomu, že je pojem technické informace proměnlivý. V současnosti patří ke zvláštním příkladům technických informací programové vybavení, chybové kódy a jiné parametry spolu s jejich aktualizacemi, které jsou nezbytné pro práci na elektronických řídicích jednotkách za účelem zavedení nebo obnovení nastavení doporučeného dodavatelem, identifikační čísla motorových vozidel nebo jakékoli další způsoby identifikace motorových vozidel, katalogy dílů, postupy oprav a údržby, pracovní postupy vyplývající z praktických zkušeností a související s problémy, které se obvykle dotýkají určitého modelu nebo řady, sdělení o svolání k opravě i ostatní sdělení o opravách, které mohou být prováděny v rámci sítě schválených servisních pracovníků bezplatně. Kód náhradního dílu a jakékoli jiné informace potřebné ke zjištění správného značkového náhradního dílu výrobce automobilů, jenž bude vhodný pro určité motorové vozidlo (tj. díl, jenž by výrobce automobilů obvykle dodával členům svých sítí schválených servisních pracovníků na opravu daného motorového vozidla), jsou rovněž technickými informacemi ⁽³⁾. Seznamy informací stanovené v čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 a nařízení (ES) č. 595/2009 je nutno použít rovněž jako vodítko, co Komise považuje za technické informace za účelem použití článku 101 Smlouvy.

(68) Výše uvedené úvahy platí rovněž pro dostupnost nástrojů a školení pro nezávislé subjekty. K „nástrojům“ v této souvislosti patří elektronické diagnostické nástroje a jiné nástroje pro opravy, včetně příslušného programového vybavení a jeho pravidelných aktualizací, a služby poskytované pro tyto nástroje po jejich prodeji.

Zneužití záruk

(67) Pro posouzení slučitelnosti dohod o opravách schválenými servisními pracovníky s článkem 101 Smlouvy je důležitý

(69) Dohody o kvalitativní selektivní distribuci mohou rovněž spadat do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy, pokud dodavatel a členové jeho schválené sítě explicitně nebo implicitně vyhradí opravy určitých kategorií motorových vozidel členům schválené sítě. K tomu může například dojít, když záruku výrobce poskytovanou kupujícímu, zákonnou či prodlouženou, podmíní tím, že konečný uživatel nechá provést veškeré opravárenské a údržbářské práce, na něž se nevztahuje záruka, pouze v rámci sítě schválených servisních pracovníků. Totéž platí pro záruční podmínky, které požadují použití náhradních dílů se značkou výrobce, pokud jde o výměny, na něž se nevztahují záruční podmínky. Jako pochybné se rovněž jeví, že by dohody o selektivní distribuci obsahující takové postupy mohly přinést spotřebitelům prospěch takovým způsobem, aby mohly dotyčné dohody využít výhodu výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Pokud však dodavatel oprávněně odmítne vyhovět záruční reklamaci z toho důvodu, že dotyčná reklamační souvisí s pochybením na straně servisního pracovníka, který při konkrétní operaci v rámci opravy nebo údržby nepostupoval správně nebo použil náhradní díly špatné kvality, nemá to žádný dopad na slučitelnost dohod dodavatele o opravách s pravidly hospodářské soutěže.

⁽¹⁾ Například informace poskytnuté vydavatelům pro předání opravářům motorových vozidel.

⁽²⁾ Informace použité k upevnění náhradního dílu nebo k použití nástroje na motorové vozidlo by měla být považována za použitou k opravě a údržbě, zatímco informace o konstrukčním postupu, výrobním postupu nebo použitých materiálech k výrobě náhradního dílu by neměla být považována za spadající do této kategorie a může být tudíž odepřena.

⁽³⁾ Nezávislý subjekt by měl mít přístup k těmto informacím, aniž by byl nucen daný náhradní díl koupit.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 95, 9.4.2009, s. 7.

Přístup k sítím schválených servisních pracovníků

- (70) Hospodářská soutěž mezi schválenými a nezávislými servisními pracovníky není jedinou formou hospodářské soutěže, kterou je nutno vzít v úvahu při analýze slučitelnosti dohod o opravách schválenými servisními pracovníky s článkem 101 Smlouvy. Strany by měly rovněž posoudit, v jaké míře jsou schválení servisní pracovníci v rámci příslušné sítě schopni soutěžit navzájem. Jeden z hlavních činitelů ovlivňujících tuto soutěž souvisí s podmínkami přístupu do sítě vytvořené v rámci standardních dohod se schválenými servisními pracovníky. Vzhledem k obecně silnému postavení sítí schválených servisních pracovníků na trhu, jejich zvláštnímu významu pro majitele novějších motorových vozidel a skutečnosti, že spotřebitelé nejsou ochotni cestovat na velkou vzdálenost, aby si nechali opravit svá auta, považuje Komise za důležité, aby byl přístup k sítím schválených servisních pracovníků otevřený pro všechny podniky, které splňují stanovená kritéria kvality. Pokud se na žadatele vztahují kvantitativní kritéria pro výběr, povede to pravděpodobně k tomu, že dohoda bude spadat do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy.
- (71) Zvláštní případ nastává, pokud dohody ukládají schváleným servisním pracovníkům povinnost prodávat rovněž

nová motorová vozidla. Na tyto dohody se bude pravděpodobně vztahovat čl. 101 odst. 1 Smlouvy, jelikož dotyčnou povinnost nevyžaduje povaha smluvních služeb. V případě zavedené značky by dohody obsahující tuto povinnost obvykle nemohly využít výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy, jelikož dopadem by bylo vážné omezení přístupu k síti schválených servisních pracovníků, a tudíž omezení hospodářské soutěže, aniž by to přineslo odpovídající výhody spotřebitelům. V určitých případech však může dodavatel, který chce uvést novou značku na určitý zeměpisný trh, považovat zpočátku za obtížné přilákat distributory, kteří by byli ochotni uskutečnit potřebné investice, pokud si nemohou být jisti, že nebudou čelit soutěži ze strany „nezávislých“ schválených servisních pracovníků parazitujících na těchto počátečních investicích. V těchto případech má spojení dvou činností na základě smlouvy po omezenou dobu pozitivní dopad na hospodářskou soutěž na trhu prodeje motorových vozidel tím, že umožňuje zavedení nové značky na trh, a nebude mít žádný dopad na potenciální trh opravy spojený se značkou, který by vůbec neexistoval bez prodeje motorových vozidel. Není proto pravděpodobné, že by se na dotyčné dohody čl. 101 odst. 1 Smlouvy vztahoval.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Souhrnné údaje sdělené členskými státy o státní podpoře poskytnuté podle nařízení Komise (ES) č. 736/2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 138/06)

Státní podpora č.: XF 14/09

Členský stát: Francie

Region/orgán poskytující podporu: L'Etat français, représenté par le Ministre de l'agriculture et de la pêche

Název: Aide attribuée au Groupement de Défense Sanitaire Aquacole d'Aquitaine en application du Règlement (CE) n^o736/2008 de la Commission du 22 juillet 2008 relatif à l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides accordées aux petites et moyennes entreprises actives dans la production, la transformation et la commercialisation de produits de la pêche

Právní základ: Contrat de Projets État-Région (CPER) Aquitaine 2007-2013

Roční výdaje plánované v rámci režimu nebo částka poskytnuté podpory *ad hoc*: 147 900 EUR

Maximální intenzita podpory: 60 %

Datum vstupu v platnost: 1. srpna 2009

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory (nejdéle do 30. června 2014); uveďte: Lhůta pro podání žádosti o úhradu zůstatku podpory končí dnem 30. června 2012.

Cíl podpory: Udržet vysokou hygienickou a environmentální úroveň akvakultury v oblasti Aquitaine. Společné akce pod

vedením GDSAA jsou ku prospěchu celému odvětví akvakultury v této oblasti.

Uveďte použitý článek nebo použité články: Článek 17 – Podpora na společné činnosti

Dotčená činnost: Akvakultura, rybářství

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction des pêches maritimes et de l'aquaculture
Bureau de la pisciculture et de la pêche continentale
3 place de Fontenoy
75007 Paris
FRANCE

Adresa internetových stránek, kde je možné nalézt úplné znění režimu nebo kritérií a podmínek, podle kterých se poskytuje podpora *ad hoc* mimo režim podpory:

<http://www.aquitaine.pref.gouv.fr>

nebo

<http://www.aquitaine.fr>

Odůvodnění: Podpora stanovená v rámci smlouvy o projektech mezi státem a regionem (contrat de projets État-Région (CPER)) umožňuje financovat stanovené opatření bez využití Evropského rybářského fondu (ERF).

Výňatek z rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení vůči instituci Banco Privado Português, S.A. podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí

(Zveřejnění stanovené v článku 13 uvedené směrnice a v článku 21 nařízení vlády č. 199/2006 ze dne 25. října 2006)

(2010/C 138/07)

Banco de Portugal, správní orgán odpovědný za likvidaci úvěrových institucí ve smyslu čl. 2 šesté odrážky směrnice 2001/24/ES, rozhodl dne 15. dubna 2010 v souladu s článkem 23 Obecných pravidel pro úvěrové instituce a finanční společnosti (*Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras*), schválených nařízením vlády č. 298/92 ze dne 31. prosince 1992, a s ohledem na ustanovení článku 152 a čl. 22 odst. 1 písm. f) téhož nařízení, že odebere instituci Banco Privado Português, S.A. oprávnění k výkonu činnosti poté, co se ujistil o neúspěchu snahy o rekapitalizaci a obnovu uvedené instituce vyvíjené v rámci mimořádných reorganizačních opatření přijatých Banco de Portugal. Podle zákona znamená rozhodnutí rozpuštění a likvidaci instituce Banco Privado Português, S.A.

Dále bylo rozhodnuto, že oprávnění k výkonu činnosti bude instituci Banco Privado Português S.A. odebráno s účinností ode dne 16. dubna 2010, 12:00 hodin, zejména pro účely čl. 5 odst. 3 nařízení vlády č. 199/2006 ze dne 25. října 2006.

Proti výše uvedenému rozhodnutí lze prostřednictvím správního řízení o odvolání podat opravný prostředek k Tribunal Administrativo do Círculo de Lisboa se sídlem na adrese Rua Filipe Folque, n.º 12-A, 1.º, Lisbon, PORTUGAL a to ve lhůtě 90 dní od oznámení nebo jeho zveřejnění.

Tajemník rad (Banco de Portugal)

Paulo Ernesto CARVALHO AMORIM

V

(Oznámení)

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

EVROPSKÁ KOMISE

VÝZVA K PŘEDKLÁDÁNÍ NÁVRHŮ – EACEA/14/10

Program spolupráce se zeměmi, nástroje pro spolupráci s průmyslovými zeměmi (ICI) v oblasti vzdělávání

Spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborné přípravy mezi Evropskou unií a Austrálií a Evropskou unií a Korejskou republikou

Výzva k předkládání návrhů 2010 ohledně společných projektů mobility a projektů společných vysokoškolských titulů

(2010/C 138/08)

1. Cíle a popis

Obecným cílem je podporovat vzájemné porozumění mezi občany EU a partnerskými zeměmi, včetně širšího poznání jejich jazyků, kultur a institucí, a dále zlepšit kvalitu vysokoškolského vzdělávání a odborné přípravy prostřednictvím podpory vyvážených partnerství mezi vysokoškolskými institucemi a institucemi odborného vzdělávání v EU a partnerských zemích.

2. Způsobilí žadatelé

O poskytnutí grantu v rámci této výzvy mohou požádat vysokoškolské instituce, instituce odborné přípravy a konsorcia vysokoškolských institucí a/nebo institucí odborné přípravy.

Způsobilí žadatelé musí být usazeni v jedné z partnerských zemí a v jednom z 27 členských států Evropské unie. V letošním roce se program zaměřuje na spolupráci s Austrálií a Korejskou republikou.

3. Způsobilé činnosti

Do této výzvy spadají dva typy činností, konkrétně společné projekty mobility a projekty společných vysokoškolských titulů.

Cílem podpory společných projektů mobility je umožnit konsorciím vysokoškolských institucí a institucí odborné přípravy z partnerských zemí EU realizovat společné studijní programy a programy odborné přípravy a provádět mobilitu studentů a fakult. Součástí podpory je paušální částka určená na financování administrativy a grantů pro studenty a akademické a administrativní pracovníky. Konsorcium žádající o poskytnutí grantu na ICI-ECP společný projekt mobility se musí skládat z minimálně tří vysokoškolských institucí a/nebo institucí odborné přípravy ze tří různých členských států EU a minimálně dvou institucí z partnerské země. Maximální doba trvání společných projektů mobility je 36 měsíců.

Cílem podpory projektů společných vysokoškolských titulů je rozvoj a provádění programů zakončených dvojími/dvojnásobnými nebo společnými tituly. Součástí podpory je paušální částka určená na financování prací spojených s tvorbou programů a administrativy a grantů pro studenty a akademické a administrativní pracovníky. Konsorcium žádající o poskytnutí grantu na ICI-ECP projekt společných vysokoškolských titulů se musí skládat z minimálně dvou vysokoškolských institucí a/nebo institucí odborné přípravy ze dvou různých členských států EU a minimálně dvou institucí z partnerské země. Maximální doba trvání projektů společných vysokoškolských titulů je 48 měsíců.

Zahájení činností je naplánováno na listopad 2010.

4. Kritéria pro udělení grantu

U všech způsobilých návrhů budou ke stanovení celkového bodového hodnocení kvality použita tato kvalitativní kritéria:

Význam projektu pro vztahy mezi EU a partnerskými zeměmi (25 % celkového bodového hodnocení) bude stanoven na základě:

- a) vhodnosti návrhu s ohledem na cíle výzvy k předkládání návrhů;
- b) přidané hodnoty programu studia v navrhovaném oboru a profesi z hlediska vztahů mezi EU a partnerskou zemí.

Podpora kvality a vysoké odborné úrovně (25 % celkového bodového hodnocení) bude stanovena na základě:

- a) očekávaného přínosu projektu v rámci kvality, vysoké odborné úrovně a inovativnosti vzdělávání;
- b) významu projektu pro zlepšení vzdělávacích metod a dalších studijních/profesionálních příležitostí studentů;
- c) rozsahu definice akademického systému kontroly kvality a jeho účinnosti vzhledem k zajištění přínosu v rámci vynikající akademické kvality.

Kvalita realizace projektu (50 % celkového bodového hodnocení) bude stanovena na základě:

- a) jasně stanovených mechanismů spolupráce a administrativní struktury fungujícího partnerství;
- b) rovnováhy integrace programu mobility a/nebo programu pro vysokoškolské tituly mezi partnerskými institucemi, rovnováhy navrhovaných toků mobility;
- c) důslednosti aplikování mechanismů výběru studentů založených na transparentnosti, rovnosti a zásadě výběru podle zásluh a dále společných standardů schválených partnerstvím pro společné postupy pro přihlášky, výběr, přijímání a zkoušky;
- d) přiměřenosti a jasnosti mechanismů týkajících se akademických kreditů a převodu kreditů a rozsahu slučitelnosti s ECTS;
- e) kvality dostupných zdrojů pro přijetí zahraničních studentů a pracovníků fakult;
- f) kvality jazykového plánu;
- g) kvality systému monitorování a plánu hodnocení;
- h) kvality činností zaměřených na šíření informací a
- i) kvality a rozvoje plánu udržitelnosti.

5. Rozpočet

Rozpočet, který je k dispozici, činí přibližně 2,45 milionu EUR. Srovnatelné finanční prostředky poskytnou partnerské země v souladu s příslušnými pravidly týkajícími se každé z těchto zemí. Předpokládá se, že v roce 2010 bude poskytnuta podpora 3–4 projektům EU a Austrálie a 3–4 projektům EU a Korejské republiky, z nichž by nejméně dva měly patřit mezi projekty společných vysokoškolských titulů.

Maximální výše finančních prostředků na straně EU bude 465 000 EUR pro čtyřletý projekt společných vysokoškolských titulů, 232 500 EUR pro tříletý společný projekt mobility se třemi institucemi EU a 310 000 EUR pro tříletý společný projekt mobility se čtyřmi či více institucemi EU.

6. Termín pro podání návrhů

Žádosti musí být předloženy jak v EU, tak i příslušným institucím v Austrálii (australské ministerstvo školství – DEEWR) a v Korejské republice (ministerstvo školství, vědy a technologií – MEST).

Žádosti předkládané jménem hlavní instituce v EU musí být zaslány Výkonné agentuře pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast nejpozději do **6. září 2010**. Na žádosti s poštovním razítkem po tomto datu nebude brán zřetel. Žádosti musí být zaslány na tuto adresu:

The Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
EU-ICI Call for Proposals 2010
Avenue du Bourget 1
BOUR 02/17
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Žádosti podávané jménem hlavní instituce v EU musí být předloženy na správném formuláři, řádně vyplněné, opatřené datem a podepsané osobou oprávněnou uzavírat jménem žádající organizace právní závazky.

Australské žádosti a průvodní dokumenty by měly být zaslány doporučenou poštou na adresu:

Mr Steve Nerlich
Director
Research, Analysis and Europe Section (C72NB3)
Department of Education, Employment and Workplace Relations
GPO Box 9880
Canberra ACT 2601
AUSTRALIA

Korejské žádosti a průvodní dokumenty by měly být zaslány doporučenou poštou na adresu:

ICI Education Co-operation Programme
Youngki YOON, Deputy Director
Global Human Resource Division
Ministry of Education, Science and Technology
55, Sejong-no, Jongno-gu, Seoul
REPUBLIC OF KOREA 110-760

7. Další informace

Pokyny a formuláře žádosti jsou k dispozici na této internetové stránce:

http://eacea.ec.europa.eu/extcoop/ici-ecp/index_en.htm

Žádosti musí být předloženy na předepsaném formuláři a musí obsahovat veškeré požadované přílohy a informace.

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků

(Věc COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta)

Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 138/09)

1. Komise dne 20. května 2010 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 („nařízení“) ⁽¹⁾, kterým podniky Altarea („Altarea“, Francie), Predica („Predica“, Francie) patří do skupiny Crédit Agricole SA („GCA“) a Stichting Pensioenfonds ABP („ABP“, Nizozemsko) získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování nákupem akcií společnou kontrolu nad podnikem Aldeta („Aldeta“, Francie).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku Altarea: mateřská společnost skupiny Altarea Cogedim, podnikající především v oblasti obchodních nemovitostí ve Francii. Hlavní činností skupiny je vlastnictví obchodních center nebo jejich využívání pro vlastní potřebu,
- podniku Predica: dceřiná společnost podniku GCA, skupiny podnikající v oblasti bankovních služeb se vztahem k pojišťovnictví. Podnik Predica vlastní nemovitosti nebo je využívá pro vlastní potřebu,
- podniku ABP: penzijní fondy zaměstnavatelů a nizozemských státních zaměstnanců a pro oblasti státního školství v Nizozemsku. Podnik ABP vlastní především podíly v nemovitostech ve Francii,
- podniku Aldeta: společnost, jejíž jedinou činností je vlastnictví a využívání obchodního centra s názvem „Cap 3000“ v Sain-Laurent du Var (Alpes Maritimes, Francie).

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení (ES) o spojování ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské Komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení ES o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32 („sdělení o zjednodušeném postupu“).

Oznámení zveřejněné podle čl. 27 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ve věci COMP/39.398 – Visa MIF**(Text s významem pro EHP)**

(2010/C 138/10)

1. ÚVOD

(1) Podle článku 9 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 101 a 102 Smlouvy o fungování EU ⁽¹⁾ může Komise v případech, kdy zamýšlí přijmout rozhodnutí, které nařizuje ukončení protiprávního jednání, a dotyčné strany nabídnou Komisi závazky takové povahy, že reagují na její výhrady, o nichž Komise tyto strany informovala ve svém předběžném posouzení, prohlásit tyto nabídky svým rozhodnutím pro dotyčné podniky za závazné. Takové rozhodnutí může být přijato na dobu určitou a musí konstatovat, že pominuly důvody pro zásah Komise. Podle čl. 27 odst. 4 téhož nařízení zveřejní Komise stručně vylíčení případu a hlavní obsah závazků. Zúčastněné strany mohou předložit svá vyjádření ve lhůtě stanovené Komisí.

2. SHRNUTÍ PŘÍPADU

- (2) Dne 3. dubna 2009 Komise přijala prohlášení o námitkách vůči společnostem Visa Europe Limited (dále jen „Visa Europe“), Visa Inc. a Visa International Services Association.
- (3) Prohlášení o námitkách, které představuje předběžné posouzení ve smyslu čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, obsahuje předběžné stanovisko Komise, že společnost Visa Europe, která je sdružením evropských bank, porušila článek 101 Smlouvy o fungování EU a článek 53 Dohody o EHP tím, že stanovila multilaterálně sjednané mezibankovní poplatky (dále jen „poplatky MIF“), které se v rámci EHP uplatňují při přeshraničních a některých domácích ⁽²⁾ transakcích v místě prodeje se spotřebitelskými platebními kartami VISA, VISA Electron a V PAY.
- (4) Mezibankovní poplatky v podstatě platí banka obchodníka (dále jen „zúčtovací subjekt“) bance držitele karty (dále jen „vydavatel karty“) za každou transakci uskutečněnou platební kartou v provozovně obchodníka. Když držitel karty platební kartu použije k nákupu zboží nebo služeb od obchodníka, obchodník v podstatě zaplatí transakční poplatek svému zúčtovacímu subjektu. Zúčtovací subjekt si část tohoto poplatku ponechá (rozpětí zúčtovacího subjektu) a část předá vydavateli karty (poplatek MIF), přičemž malá část se přenechá provozovateli systému

(v tomto případě Visa). V praxi určuje výši transakčního poplatku z velké části výše poplatku MIF.

- (5) V prohlášení o námitkách byla vyslovena výhrada, že účelem a důsledkem poplatků MIF je výrazné omezení hospodářské soutěže na trzích zúčtování karetních plateb, které je na úkor obchodníků a nepřímo také jejich zákazníkům. Jevilo se totiž, že poplatky MIF zvyšují základ, ze kterého zúčtovací subjekty stanovují transakční poplatky, a to tím, že vytvářejí významnou nákladovou položku společnou všem zúčtovacím subjektům. Podle předběžného stanoviska Komise nejsou poplatky MIF společnosti Visa Europe objektivně nezbytné. Omezující účinek na trzích zúčtování karetních plateb je dále zesilován vlivem poplatků MIF na trh platebních systémů a trh vydávání platebních karet, jakož i dalšími pravidly a postupy platebního systému (povinnost obchodníků přijímat všechny platební karty („Honour All Cards Rule“, dále jen „pravidlo HACR“), pravidlo o nediskriminaci („No Discrimination Rule“, dále jen „pravidlo NDR“), jednotné poplatky (tzv. blending) a používání jiných poplatků MIF pro přeshraniční zúčtovací subjekty než pro domácí zúčtovací subjekty). Podle prohlášení o námitkách poplatky MIF navíc nesplňují požadavky pro udělení výjimky podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, tj. neplatí o nich, že by zvyšovaly efektivitu, přičemž přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících by byl postoupen spotřebitelům.
- (6) Dne 29. května 2009 bylo prohlášení o námitkách zasláno rovněž společností Visa Inc. a Visa International Service Association, a to především ve vztahu k jejich případnému standardnímu používání meziregionálních sazeb poplatků MIF (tj. v rozsahu, v němž by bylo možno tyto poplatky použít při přeshraničních nebo domácích transakcích se spotřebitelskými kartami VISA a V PAY v rámci EHP) a také k podílu těchto společností na stanovování pravidel HACR a NDR.

3. HLAVNÍ OBSAH NABÍDNUTÝCH ZÁVAZKŮ

- (7) Strany, proti nimž je vedeno řízení, s předběžným posouzením Komise nesouhlasí. Společnost Visa Europe nicméně v souladu s článkem 9 nařízení (ES) č. 1/2003 nabídla závazky, kterými reagovala na výhrady Komise související s hospodářskou soutěží v segmentu debetních karet s okamžitou splatností.
- (8) Tyto závazky jsou stručně shrnuty v následující části a v úplnosti zveřejněny v anglickém znění na internetové adrese generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1. S účinností ode dne 1. prosince 2009 se články 81 a 82 Smlouvy o ES staly články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Oba soubory ustanovení jsou v podstatě totožné. Pro účely tohoto oznámení jsou v případě potřeby odkazy na články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU chápány jako odkazy na články 81 a 82 Smlouvy o ES.

⁽²⁾ V současnosti stanovuje Visa Europe domácí sazby poplatků MIF v devíti zemích. V ostatních zemích EHP jsou domácí sazby poplatků MIF stanovovány jednotlivými členy Visa Europe.

- (9) Společnost Visa Europe se zavazuje, že dva měsíce poté, co jí bude oznámeno rozhodnutí o závazcích, omezí své roční vážené průměrné přeshraniční poplatky MIF použitelné pro transakce s jejími spotřebitelskými debetními kartami s okamžitou splatností na 20 bazických bodů (0,2 %). Toto omezení bude platit také zvlášť pro každou ze zemí EHP, ve které Visa Europe přímo stanovuje konkrétní domácí sazby poplatků MIF pro spotřebitelské debetní karty s okamžitou splatností, a pro ty země EHP, v nichž se při neexistenci jiných poplatků MIF používají přeshraniční sazby poplatků MIF.
- (10) Na základě studií provedených centrálními bankami několika zemí EHP, které srovnávaly náklady spojené s platebními kartami a náklady spojené s hotovostí, zastává Komise předběžné stanovisko, že poplatek MIF, který se Visa Europe zavázala uplatňovat pro transakce se spotřebitelskými debetními kartami s okamžitou splatností, je v souladu s „metodikou lhotejnosti obchodníka“ (neboli tzv. „kritériem turistů“), která byla vypracována v ekonomické literatuře⁽¹⁾. Poplatek splňující toto kritérium (označovaný rovněž jako vyvažující poplatek) je stanoven na takové úrovni, že obchodníkům nezáleží na tom, zda obdrží platbu kartou nebo v hotovosti. Vyvážení má takovou povahu, že poplatky, které obchodníci platí, nejsou vyšší než transakční výhody, které pro ně vyplývají z používání platebních karet. Například, transakční výhody vznikají v případě, že platby kartou snižují náklady obchodníků ve srovnání s platbami v hotovosti, například proto, že se uspoří výdaje spojené s přepravou a ostrahou hotovosti, nebo díky rychlejšímu odbavování na pokladnách. Za určitých předpokladů (např. míra, v jaké je poplatek přenášen na držitele karet) pak bude tento poplatek zajišťovat, že se budou držitelé karet efektivně rozhodovat mezi různými platebními nástroji. V takovém případě poplatek MIF umožní vydávat správné cenové signály směrem k držitelům karet, kteří podle toho přizpůsobí své chování.
- (11) Vedle toho se společnost Visa Europe zavazuje, že bude nadále uplatňovat a dále zlepšovat opatření k zajištění transparentnosti, která byla zavedena její správní radou v březnu 2009. Konkrétně Visa Europe přijímá tyto závazky:
- bude nadále uplatňovat pravidlo zakazující účtování jednotných transakčních poplatků pro více než jeden systém platebních karet nebo více než jeden typ karet Visa Europe a bude požadovat po zúčtovacích subjektech, aby fakturovaly transakční poplatky s rozpisem na položky podle různých typů karet,
 - bude nadále vyžadovat, aby členové Visa Europe registrovali všechny sazby poplatků MIF a uplatňovali je pro přeshraniční transakce, které provedou, ať jako zúčtovací subjekt, nebo jako vydavatel karty,
 - bude nadále zveřejňovat všechny vnitroregionální a domácí poplatky MIF na svých internetových stránkách způsobem, který identifikuje použitelnou mezibankovní sazbu pro každý typ transakce, a bude od zúčtovacích subjektů vyžadovat, aby o tomto zveřejňování informovaly obchodníky,
 - zajistí, aby se platební karty pro komerční klientelu vydané v EHP staly plně viditelně identifikovatelnými a aby všechny takové karty mohl zúčtovací subjekt nebo obchodník identifikovat elektronicky na terminálech v místě prodeje, umožňují-li to funkce daného terminálu,
 - Visa Europe již má samostatná pravidla HACR pro karty VISA, VISA Electron a V PAY, tj. obchodníci se mohou svobodně rozhodnout, že budou přijímat karty VISA a/nebo VISA Electron a/nebo V PAY. Visa Europe nebude nijak měnit pravidlo HACR použitelné pro transakce s debetními kartami s okamžitou splatností. Dále bude Visa Europe od svých zúčtovacích subjektů vyžadovat, aby informovaly obchodníky, že mohou přijímat platební karty VISA a/nebo VISA Electron a/nebo V PAY a/nebo karty konkurenčních platebních systémů,
 - nezmění svůj současný postoj, podle kterého mohou obchodníci používat různé zúčtovací subjekty pro zpracování transakcí s různými typy platebních karet v rámci systému Visa Europe a/nebo konkurenčních systémů.
- (12) Visa Europe jmenuje kontrolního správce, který bude sledovat plnění závazků ze strany společnosti Visa Europe. Před tímto jmenováním je Komise oprávněna navrženého správce schválit, nebo zamítnout.
- (13) Závazky budou platit po dobu čtyř let ode dne, kdy bude rozhodnutí o závazcích oznámeno společností Visa Europe, a obsahují kontrolní mechanismus.
- (14) Závazky se nevztahují na poplatky MIF, které Visa Europe v současnosti uplatňuje u transakcí se spotřebitelskými kreditními kartami a debetními kartami s odloženou splatností a které budou zahrnuty do pokračujícího antimonopolního šetření, jež Komise vede ve vztahu k poplatkům MIF, které Visa Europe u transakcí se spotřebitelskými kreditními kartami a debetními kartami s odloženou splatností uplatňovala v minulosti. Navrženými závazky rovněž není dotčeno právo Komise zahájit řízení nebo pokračovat v řízení proti dalším pravidlům platebního systému Visa, jako je pravidlo HACR, poplatky MIF společnosti Visa Europe za transakce s platebními kartami pro komerční klientelu nebo meziregionální poplatky MIF.

⁽¹⁾ Viz Jean-Charles Rochet a Jean Tirole, „Must Take Cards and the Tourist Test“ (Karty, které nelze nepřijímat, a kritérium turistů), č. 496, IDEI Working Papers, Institut d'Économie Industrielle (IDEI), Toulouse, http://idei.fr/doc/wp/2008/must_take_cards.pdf

(15) Tyto závazky se vztahují pouze na společnost Visa Europe. Současné antimonopolní šetření vedené proti společností Visa Inc. a Visa International Service Association (viz bod 6 výše), které zahrnuje poplatky MIF pro spotřebitelské debetní karty s okamžitou splatností, proto zůstane otevřené, dokud Komise neprovede další posouzení, včetně možného posouzení případných připomínek podaných v reakci na toto oznámení.

4. VÝZVA K PŘEDKLÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK

(16) Komise má v úmyslu po obdržení připomínek k tomuto oznámení přijmout rozhodnutí podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, kterým prohlásí závazky, jejichž shrnutí je uvedeno výše a jež jsou zveřejněny na internetové stránce generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, za závazné. Pokud budou závazky podstatně změněny, bude proveden nový tržní test.

(17) V souladu s čl. 27 odst. 4 nařízení č. 1/2003 vyzývá Komise zúčastněné třetí strany, aby k navrženým závazkům předložily svá vyjádření. Tato vyjádření musí být Komisi doručena nejpozději do jednoho měsíce od

zveřejnění tohoto oznámení. Zúčastněné třetí strany se dále vyzývají k předložení takové verze připomínek, která neobsahuje důvěrné informace a v níž jsou obchodní tajemství a další důvěrné části podle potřeby vypuštěny a nahrazeny shrnutím nedůvěrné povahy nebo slovy „obchodní tajemství“ či „důvěrné“. Oprávněným žádostem bude vyhověno. Jestliže nebude zaslána nedůvěrná verze připomínek, bude Komise oprávněna domnívat se, že připomínky neobsahují důvěrné informace.

(18) Vyjádření s uvedením čísla jednacího „Věc COMP/39.398 – Visa MIF“ lze Komisi zaslat e-mailem (COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), faxem (na číslo +32 22950128) nebo poštou na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Zveřejnění žádosti podle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin

(2010/C 138/11)

Tímto zveřejněním se přiznává právo podat proti žádosti námitku podle článku 7 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ⁽¹⁾. Komise musí obdržet prohlášení o námitce do šesti měsíců po tomto zveřejnění.

JEDNOTNÝ DOKUMENT

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 510/2006

„HOFER RINDFLEISCHWURST“

č. ES: DE-PGI-0005-0722-10.10.2008

CHZO (X) CHOP ()

1. **Název:**

„Hofer Rindfleischwurst“

2. **Členský stát nebo třetí země:**

Německo

3. **Popis zemědělského produktu nebo potraviny:**3.1 *Druh produktu:*

Třída 1.2 Masné výrobky

3.2 *Popis produktu, k němuž se vztahuje název uvedený v bodě 1:*

U produktu „Hofer Rindfleischwurst“ se jedná o tepelně neupravenou roztíratelnou uzeninu. Má podlouhlý tvar a plní se do umělého střeva (celofánu) o průměru 40 až 55 mm. V závislosti na průměru činí délka jednotlivých kusů produktu „Hofer Rindfleischwurst“ nejvýše 50 cm a jejich váha se na základě velikosti pohybuje mezi 150 a 800 gramy. Produkt má výraznou, příjemně masově červenou barvu.

„Hofer Rindfleischwurst“ se vyznačuje osobitou, jemně kořeněnou chutí s lehkým nádechem pepře, která je typická pro tento druh produktu. Během uzení za studena kouřem z bukového dřeva navíc produkt získává příjemné kouřové aroma.

„Hofer Rindfleischwurst“ je jemně nasekaná, roztíratelná, tepelně neupravená uzenina, která se vyznačuje svou čerstvostí. Svoji nezaměnitelnou chuť a osobité aroma si uchovává pouze dva až tři dny, a není proto určena k dlouhému skladování.

(1) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

Ve vakuovém obalu je její trvanlivost delší, a to minimálně až 10 dnů. V tomto případě však musí být vakuově balená uzenina uchovávána v chladu.

Produkt „Hofer Rindfleischwurst“ si zachovává stále červenou barvu, je snadno roztíratelný a má stejnorodou konzistenci, což jsou další kritéria kvality, které musí splňovat.

K výrobě produktu „Hofer Rindfleischwurst“ se jako výchozí surovina používá libové hovězí maso, proto má produkt vyšší obsah masných bílkovin bez přítomnosti vazivových bílkovin. U produktu „Hofer Rindfleischwurst“ nesmí být tento obsah nižší než 10 %. Z analýz provedených nezávislou kontrolní komisí pro provoz a kvalitu specializovaných řeznictví v rámci bavorské řeznické živnosti (*Neutrale Betriebs- und Qualitätsprüfung für Fleischerfachgeschäfte im bayerischen Fleischerhandwerk*) vyplývají tyto technické vlastnosti produktu „Hofer Rindfleischwurst“: Obsah vody se pohybuje mezi 50 a 55 %, obsah tuku mezi 25 a 30 %. Podíl vepřového masa a hřbetního sádla činí nejvýše 30 %.

Jako přísada se používá hlavně dusitanová sůl a jako další prostředek na podporu červeného zbarvení kyselina askorbová. Podíl těchto přídatných látek činí 2,5 % pro dusitanovou sůl a 0,5 % pro kyselinu askorbovou (prostředek na podporu červeného zbarvení). Jako základní koření se do produktu při výrobě přidává sůl a jemně mletý pepř. Ke zjemnění a propůjčení osobité chuti produktu lze použít v malém množství i další směsi koření.

3.3 Suroviny (pouze u zpracovaných produktů):

Pro úspěšnou výrobu produktu „Hofer Rindfleischwurst“ je zásadní jakost surovin, tedy masa a sádla. Upřednostňuje se maso starších dospělých jatečných zvířat. Jejich přednostmi je vyzrálé maso s výraznou barvou. Zpracovává se hovězí a vepřové maso. Maso mladého skotu se pro výrobu „Hofer Rindfleischwurst“ nepoužívá. Základní surovinu produktu tvoří hovězí maso třídy R I bez šlach a s nízkým obsahem tukové tkáně (podíl 2/3) a vepřové hřbetní sádlo třídy S VIII (podíl 1/3). Společně s hřbetním sádlem je možné přidat i malé množství vepřového masa třídy S I, tento postup je ale méně častý.

Použité hovězí maso pochází převážně z krav, méně pak z býků. Jedná se o hovězí kýtu s přibližně pětiprocentním obsahem tuku. Pokud je použito maso vepřové, jedná se o vepřovou kýtu s přibližně čtyřiprocentním obsahem tuku. Obsah tuku hřbetního sádla činí asi 70 %.

„Hofer Rindfleischwurst“ se vyznačuje svojí kvalitou a čerstvostí. K výrobě „Hofer Rindfleischwurst“ se používá výhradně maso z čerstvě poražených zvířat. Ve výrobním procesu se zásadně nepoužívá žádné zralé, odleželé nebo zmražené maso.

3.4 Krmivo (pouze u produktů živočišného původu):

—

3.5 Specifické kroky při produkci, které se musí uskutečnit v označené zeměpisné oblasti:

Výroba produktu „Hofer Rindfleischwurst“ probíhá v zeměpisné oblasti.

3.6 Zvláštní pravidla pro krájení, strouhání, balení atd.:

—

3.7 Zvláštní pravidla pro označování:

—

4. Stručné vymezení zeměpisné oblasti:

Městská oblast Hof a okres Hof.

5. Souvislost se zeměpisnou oblastí:

5.1 Specifičnost zeměpisné oblasti:

„Hofer Rindfleischwurst“ má v označené zeměpisné oblasti více než padesátiletou tradici.

Od roku 1950 se jako první zabýval výrobou uzeniny „Rindfleischwurst“ z libového hovězího masa řeznický mistr Hans Millitzer ve městě Hof. V této tradici pokračoval jeho bývalý tovaryš Gottfried Rädlein, který ve městě Hof od roku 1962 do roku 1993 vyráběl produkt „Hofer Rindfleischwurst“ ve svém vlastním závodě a proslavil ho daleko za hranicemi města.

Poptávka byla tak velká, že Gottfried Rädlein zpracovával na uzeninu „Rindfleischwurst“ týdně až 15 hovězích zadních čtvrtí (tzv. „Rinderpistolen“) a částečně tento produkt podle svého speciálního receptu vyráběl i o nedělích a svátcích. Jemný roztíratelný tepelně neupravený „Rindfleischwurst“ z hovězího masa byl obzvláště čerstvý produkt a díky tomu si uchoval svoji mimořádnou chuť a zvláštní aroma po dobu pouze dvou až tří dnů. „Hofer Rindfleischwurst“ je obzvláště libový a stravitelný produkt, který ve své době doporučovali ke konzumaci dokonce i lékaři.

Výroba produktu „Hofer Rindfleischwurst“ následně inspirovala další řezníky v regionu, kteří se tradiční produkt „Hofer Rindfleischwurst“ rovněž snažili vyrábět a nabízet k prodeji. V lednu 1993 převedl Gottfried Rädlein svůj specializovaný řeznický obchod na renomované hofské řeznictví Albert Schiller, které speciálně produkt „Hofer Rindfleischwurst“ vyrábí dodnes v duchu Gottfrieda Rädleina. Díky úsilí tehdejšího předsedy řeznického cechu města Hof byl produkt „Hofer Rindfleischwurst“ v roce 1993 zapsán pod číslem 2.2120.1 směrnice Spolkové republiky Německo pro maso a masné výrobky (*bundesdeutsche Leitsätze für Fleisch und Fleischerzeugnisse*).

5.2 Specifičnost produktu:

U produktu „Hofer Rindfleischwurst“ se, jak už bylo popsáno výše, jedná o produkt vysoké kvality a mimořádné chuti, který je velmi dobře znám jako regionální specialita především ve městě a okresu Hof a těší se vynikající pověstí. Tato uzenina je velice oblíbená a žádaná nejen u místního obyvatelstva, ale oceňují ji i hosté a návštěvníci z jiných oblastí. O jejím významu a dobré pověsti svědčí i fakt, že byla zapsána do hlavních zásad Německé knihy potravin (*Leitsätze des Deutschen Lebensmittelbuches*).

Produkt „Hofer Rindfleischwurst“ již získal různá ocenění a vyznamenání v řadě soutěží v oblasti uzenin. Řeznictví z označené zeměpisné oblasti se s produktem „Hofer Rindfleischwurst“ účastní kontroly jakosti pořádané každoročně Svazem řezníků Bavorska. V minulých letech byl tento vynikající produkt oceňován zlatými a stříbrnými medailemi. To samé platí pro dosažené výsledky při kontrolách jakosti prováděných Německou potravinářskou společností (*Deutsche Lebensmittelgesellschaft*) na spolkové úrovni. Při naposledy konané výstavě kraje Oberfranken (Horní Franky) ve městě Hof v dubnu 2009 bylo uspořádáno veřejné hodnocení uzenin a místní média podrobně informovala o produktu „Hofer Rindfleischwurst“ jako o vynikajícím regionálním výrobku.

5.3 Příčinná souvislost mezi zeměpisnou oblastí a jakostí nebo vlastnostmi produktu (u CHOP) nebo specifickou jakostí, pověstí nebo jinou vlastností produktu (u CHZO):

U produktu „Hofer Rindfleischwurst“ se jedná o typický výrobek regionu Hof. Pochází z této oblasti a jeho výroba v tamějších podnicích podle speciální receptury a technologie má více než padesátiletou tradici. Dobré jméno a pověst produktu proto zásadně vychází z jeho původu v označené zeměpisné oblasti.

Odkaz na zveřejnění specifikace:

(čl. 5 odst. 7 nařízení (ES) č. 510/2006)

Markenblatt Heft 16 ze dne 18.4.2008, díl 7a-aa, str. 31 817

(<http://register.dpma.de/DPMAREgister/geo/detail.pdfdownload/106>)

Oznámení o nabídkovém řízení na snížení cla při dovozu kukuřice pocházející ze třetích zemí

(2010/C 138/12)

I. VĚC

1. Provádí se nabídkové řízení na snížení cla při dovozu kukuřice kódu KN 1005 90 00 pocházející ze třetích zemí.
2. Nabídkové řízení probíhá v souladu s ustanoveními nařízení Komise (EU) č. 463/2010 ⁽¹⁾.

II. LHŮTY

1. Lhůta pro předložení nabídek pro první dílčí nabídkové řízení uplyne dne 10. června 2010 v 10:00 hodin bruselského času.

Lhůta pro předložení nabídek pro následující dílčí nabídková řízení uplyne každý následující čtvrtek v 10:00 hodin bruselského času:

- dne 24. června 2010,
- dne 15. a 29. července 2010,
- dne 26. srpna 2010,
- dne 16. a 30. září 2010,
- dne 14. a 28. října 2010,
- dne 11. a 25. listopadu 2010,
- dne 9. a 16. prosince 2010.

2. Toto oznámení se zveřejňuje pouze za účelem zahájení tohoto nabídkového řízení. Aniž je dotčena jeho změna nebo jeho nahrazení, platí toto oznámení pro všechna dílčí nabídková řízení, která proběhnou během doby platnosti tohoto nabídkového řízení.

III. NABÍDKY

1. Písemně podané nabídky musí být doručeny nejpozději ve dny a hodiny uvedené v hlavě II, a to buď podáním proti potvrzení o přijetí, nebo elektronickou cestou na jednu z těchto adres:

Adresa pro podání

Ministério das Finanças
Direcção Geral das Alfândegas e Impostos Especiais sobre o Consumo
Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
1149-060 Lisbon
PORTUGAL

Tel. +351 218814263

Fax +351 218814261

Nabídky, které nejsou podány elektronickou cestou, musí být doručeny na příslušnou adresu ve dvojité zapečetěné obálce. Na vnitřní, rovněž zapečetěné obálce je uvedeno: „Offre en relation avec l'adjudication de l'abattement du droit à l'importation de maïs — règlement (CE) n° 463/2010“ („Nabídka v souvislosti s nabídkovým řízením na snížení cla při dovozu kukuřice – nařízení (ES) č. 463/2010“).

Dokud příslušný členský stát nesdělí zúčastněné osobě výběr nabídky, jsou podané nabídky závazné.

(1) Úř. věst. L 129, 27.5.2010, s. 60.

2. Nabídka, jakož i doklad a závazek podle čl. 7 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1296/2008 ⁽¹⁾ jsou sepsány v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, jehož příslušný orgán je adresátem nabídky.

IV. NABÍDKOVÁ JISTOTA

Nabídková jistota je složena ve prospěch příslušného subjektu.

V. VÝBĚR NABÍDKY

Výběr nabídky zakládá:

- a) právo na vydání dovozní licence, která uvádí snížení dovozního cla uvedeného v nabídce a přiděleného pro příslušné množství, v členském státě, kde byla nabídka podána;
- b) povinnost požádat v členském státě uvedeném v písmenu a) o dovozní licenci pro toto množství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 57.

Oznámení o nabídkovém řízení na snížení cla při dovozu kukuřice pocházející ze třetích zemí

(2010/C 138/13)

I. VĚC

1. Provádí se nabídkové řízení na snížení cla při dovozu kukuřice kódu KN 1005 90 00 pocházející ze třetích zemí.
2. Nabídkové řízení probíhá v souladu s ustanoveními nařízení Komise (EU) č. 462/2010 ⁽¹⁾.

II. LHŮTY

1. Lhůta pro předložení nabídek pro první dílčí nabídkové řízení uplyne dne 10. června 2010 v 10:00 hodin bruselského času.

Lhůta pro předložení nabídek pro následující dílčí nabídková řízení uplyne každý následující čtvrtek v 10:00 hodin bruselského času:

- dne 24. června 2010,
- dne 15. a 29. července 2010,
- dne 26. srpna 2010,
- dne 16. a 30. září 2010,
- dne 14. a 28. října 2010,
- dne 11. a 25. listopadu 2010,
- dne 9. a 16. prosince 2010.

2. Toto oznámení se zveřejňuje pouze za účelem zahájení tohoto nabídkového řízení. Aniž je dotčena jeho změna nebo jeho nahrazení, platí toto oznámení pro všechna dílčí nabídková řízení, která proběhnou během doby platnosti tohoto nabídkového řízení.

III. NABÍDKY

1. Písemně podané nabídky musí být doručeny nejpozději ve dny a hodiny uvedené v hlavě II, a to buď podáním proti potvrzení o přijetí, nebo elektronickou cestou na jednu z těchto adres:

Adresa pro podání:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: intervec@fega.mapya.es
Fax +34 915219832 / 913476387

Nabídky, které nejsou podány elektronickou cestou, musí být doručeny na příslušnou adresu ve dvojité zapečetěné obálce. Na vnitřní, rovněž zapečetěné obálce je uvedeno: „Offre en relation avec l'adjudication de l'abattement du droit à l'importation de maïs – règlement (UE) n° /2010“ („Nabídka v souvislosti s nabídkovým řízením na snížení cla při dovozu kukuřice – nařízení (EU) č. 462/2010“).

Dokud příslušný členský stát nesdělí zúčastněné osobě výběr nabídky, jsou podané nabídky závazné.

(1) Úř. věst. L 129, 27.5.2010, s. 58.

2. Nabídka, jakož i doklad a závazek podle čl. 7 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1296/2008 ⁽¹⁾, jsou sepsány v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, jehož příslušný orgán nabídku obdržel.

IV. NABÍDKOVÁ JISTOTA

Nabídková jistota je složena ve prospěch příslušného subjektu.

V. VÝBĚR NABÍDKY

Výběr nabídky zakládá:

- a) právo na vydání dovozní licence, která uvádí snížení dovozního cla uvedeného v nabídce a přiděleného pro příslušné množství, v členském státě, kde byla nabídka podána;
- b) povinnost požádat v členském státě uvedeném v písmenu a) o dovozní licenci pro toto množství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 57.

Oznámení o nabídkovém řízení na snížení cla při dovozu čiroku pocházejícího ze třetích zemí

(2010/C 138/14)

I. VĚC

1. Provádí se nabídkové řízení na snížení cla při dovozu čiroku kódu KN 1007 00 90 pocházejícího ze třetích zemí.
2. Nabídkové řízení probíhá v souladu s ustanoveními nařízení Komise (EU) č. 464/2010 ⁽¹⁾.

II. LHŮTY

1. Lhůta pro předložení nabídek pro první dílčí nabídkové řízení uplyne dne 10. června 2010 v 10:00 hodin bruselského času.

Lhůta pro předložení nabídek pro následující dílčí nabídková řízení uplyne každý následující čtvrtek v 10:00 hodin bruselského času:

- dne 24. června 2010,
- dne 15. a 29. července 2010,
- dne 26. srpna 2010,
- dne 16. a 30. září 2010,
- dne 14. a 28. října 2010,
- dne 11. a 25. listopadu 2010,
- dne 9. a 16. prosince 2010.

2. Toto oznámení se zveřejňuje pouze za účelem zahájení tohoto nabídkového řízení. Aniž je dotčena jeho změna nebo jeho nahrazení, platí toto oznámení pro všechna dílčí nabídková řízení, která proběhnou během doby platnosti tohoto nabídkového řízení.

III. NABÍDKY

1. Písemně podané nabídky musí být doručeny nejpozději ve dny a hodiny uvedené v hlavě II, a to buď podáním proti potvrzení o přijetí, nebo elektronickou cestou na jednu z těchto adres:

Adresa pro podání

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: secreint@fega.mapya.es
Fax: +34 915219832 / 913476387

Nabídky, které nejsou podány elektronickou cestou, musí být doručeny na příslušnou adresu ve dvojité zapečetěné obálce. Na vnitřní, rovněž zapečetěné obálce je uvedeno: „Offre en relation avec l'adjudication de l'abattement du droit à l'importation de sorgho — règlement (UE) n° 464/2010“ („Nabídka v souvislosti s nabídkovým řízením na snížení cla při dovozu čiroku — nařízení (EU) č. 464/2010“).

(1) Úř. věst. L 129, 27.5.2010, s. 62.

Dokud příslušný členský stát nesdělí zúčastněné osobě výběr nabídky, jsou podané nabídky závazné.

2. Nabídka, jakož i doklad a závazek podle čl. 7 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1296/2008, jsou sepsány v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, jehož příslušný orgán je adresátem nabídky.

IV. NABÍDKOVÁ JISTOTA

Nabídková jistota je složena ve prospěch příslušného subjektu.

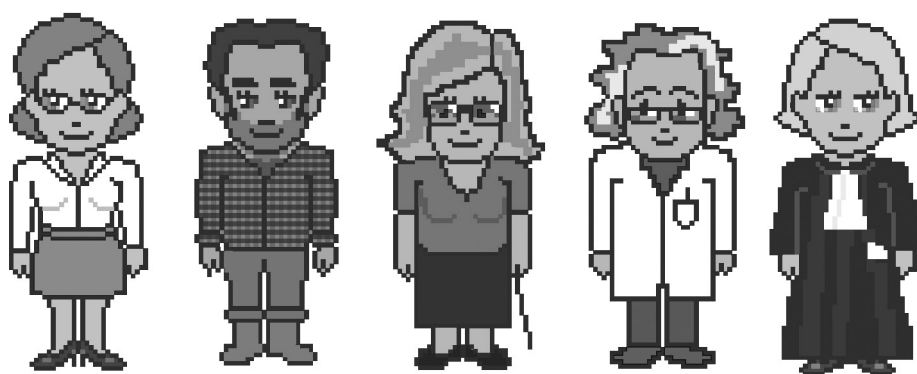
V. VÝBĚR NABÍDKY

Výběr nabídky zakládá:

- a) právo na vydání dovozní licence, která uvádí snížení dovozního cla uvedeného v nabídce a přiděleného pro nabízené množství, v členském státě, kde byla nabídka podána;
 - b) povinnost požádat v členském státě uvedeném v písmenu a) o dovozní licenci pro toto množství.
-

EU Book shop

Všechny publikace EU,
které hledáte!

bookshop.europa.eu

JINÉ AKTY

Evropská komise

2010/C 138/11	Zveřejnění žádosti podle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin	37
2010/C 138/12	Oznámení o nabídkovém řízení na snížení cla při dovozu kukuřice pocházející ze třetích zemí	40
2010/C 138/13	Oznámení o nabídkovém řízení na snížení cla při dovozu kukuřice pocházející ze třetích zemí	42
2010/C 138/14	Oznámení o nabídkovém řízení na snížení cla při dovozu čiroku pocházejícího ze třetích zemí	44

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

